

BRUKSHUNDEN

ATOS AV ÅSABO, 5043 UU, äg. Fru Marianne Danielsson, Göteborg, uppf. Henrik Andreasson, Mölndal. Svart med bruna tecken, f. d. 25 oktober 1944 e. imp. Ulvus von Marjaniemi, 4371 UU, u. Pessy av Åsabo, 2357 TT. Erövrade 1 pris ökl och 4 pris skl Göteborg 1945. Fotot taget vid 9 $\frac{1}{2}$ månaders ålder.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

UTGIVARE: SBK:s Stockholmsavdelning

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:
Sigfr. Sund, Pipersgatan 16, IV
Tel. 51 25 99

REDAKTIONSKOMMITTÉ:
Kriminalöverkonstapel S. Sund,
Professorskan Tofsy von Post och
Köpman Axel Hellgren

SKATTMÄST.: Verkm. E. Guldbrandson,
Katarina Bangata 26, Stockholm
Tel. 43 87 57
Postgiro 158283

CENTRALSTYRELSENS och STOCKHOLMS-
AVDELNINGENS GEMENSAMMA EXPEDITION,
Sveavägen 25—27, 3 tr, är öppen
kl 11—16. Tel. 10 75 53
Centralstyrelsens postgiro 19 69 52

Svenska Brukshundklubben är associerad med
Svenska Kennelklubben

ANNONSPRISER:

1/1 sid. (200x140 mm.)	100:- kr.
1/2 sid. (100x140 mm.)	60:- kr.
1/4 sid. (100 x 70 mm.)	35:- kr.
1/8 sid. (50 x 70 mm.)	20:- kr.
1/16 sid. (25 x 70 mm.)	10:- kr.

millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonser och manuskript skola vara redaktion-
en tillhanda senast den 28 för att med säkerhet
kunna inflyta i nästa månads nummer

Dobermannpinscherhunden Moun-
tebanks Tello, 2876 PP, e. Kuno von
Rheinadler, 1539 MM, u. Zoë, 2419
PP, står till avelstjänst. Lugn och
trevlig, god brukshundstyp.

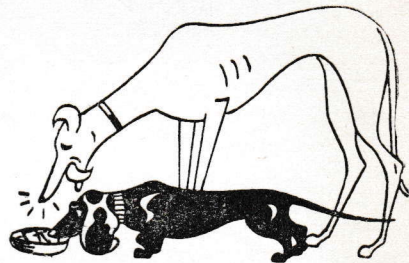
Ing. Erik Larsson, Kocksgatan 25,
Stockholm, Tel. 41 14 59.

Både hög och låg älska

TONNYS köttmjölskex

Nu kr. 1:35 per kg. (Kupongfritt)

Kända kennelmän om Tonny's:

Friherre Carl Leuhusen,
sekr. i Svenska Kennelklubben.

... Jag vill oförbehållsamt erkän-
na, att hundbröd av Tengens till-
verkning regelbundet gives mina
hundar. För närvarande sker ut-
fodringen till stor del med Ton-
nys Köttmjölskex, som genom sin
stora halt av kött är ett utmärkt
komplement till den i dessa ran-
soneringstider eljest kanske allt-
för ensidiga kosten.

Carl Leuhusen

Greve Björn von Rosen.

Tonnys Köttmjölskex har jag an-
vänt sedan flera år. Jag finner
det vara ett fullgott hundbröd,
i kvalitetsnivå med de engelska
fabrikat jag tidigare provat.

Björn von Rosen

Axel Hellgren, instruktör i
Svenska Brukshundsklubben.

I min uppfödning av de hundar
jag har under brukshunds-
dres-syr, använder jag i stor utsträck-
ning Tonny's Köttmjölskex, som
jag kunnat konstatera har en
synnerligen god inverkan på
hundarnas kondition och välbef-
innande.

Axel Hellgren

A.-B. TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK • STOCKHOLM

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:
BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ÅRG. 6

NOVEMBER—DECEMBER

1945

Nr 11—12

Draghundsporten

Sedan Svenska Draghundsklubben beslutat ingå som underavdelning av SBK, torde det vara på sin plats att nämna några ord om denna klubbens nya verksamhetsgren.

Beträffande draghundsporten ur djurskyddssynpunkt sett äro nog meningarna delade. Någon vill säkert göra gällande, att draghunden utsättes för uppenbart djurplågeri, under det att andra personer återigen förfäktat den rent motsatta åsikten och framhålla att draghunden endast far väl av att få draga en pulka etc.

Den som så där mera "lekmannamäsigt" ser på problemet kan i detta liksom i så många andra fall icke alla gånger bilda sig en fullt rättvis uppfattning. Men så mycket är dock ostridigt, att djurplågeri — låt vara kanske omedvetet — kan förekomma snart sagt när och inom vilken hundsportgren som helst, där okunnighet och omdöme saknas —!

Emellertid kan man icke undgå lägga märke till hurusom draghundarna med förtjusning lägga sig i selen. Men denna djurens synbara arbetslust får naturligtvis icke missbrukas genom onödigt hårda körningar. Här förtjänar påpekas, att ett vanligt förekommande fel hos hundfolk är, att de vill se storartade resultat genast, vilket utan undantag måste betraktas som fel, särskilt då det gäller draghundar. Dessa måste tränas upp mycket försiktigt, ty i annat fall kan

det bliva fråga om djurplågeri. Här gäller det att begynna med tomma pulkor och korta träningssträckor. Är föraren en god skidlöpare, så måste han försöka dämpa ned sin åklust och icke köra fortare, än hunden med lätthet kan följa honom. En sådan syn som att föraren kommer åkande 100 — 200 meter framför en alldeles utkörd hund är icke uppbygglig och ger helt naturligt belackarna "vatten på sin kvarn" —.

Vid all nu tilläpplad hundsport fordra vi som bekant, att hunden skall vara lydlig och snäll. På draghunden måste vi ställa samma anspråk. För närvarande är det litet si och så med våra draghundars allmänna uppfostran — tyvärr. En olydig och ilsket morrande draghund, som städse visa benägenhet att vilja kriga med sina kollegor, är ingen reklam vare sig för ägaren eller blubben, om vars anseende vi alla böra vara måna.

För min del har jag icke sett eller dömt på så många draghundstävlingar. Men vid SBK:s stockholmsavdelnings draghundstävling i våras, då jag fungerade som prisdomare, konstaterade jag, att de tävlande hundarna travade runt banan med lätthet och följaktligen utan synbara ansträngningar. Detta kunde man däremot icke säga beträffande förarna, som i en hel del fall sågo ganska medtagna ut. Ett flertal av hundarna kommo t. o. m. i mål långt före respektive "mattar" och "hussar" —

Här i Mellan- och Sydsverige anlägga

vi nog till största delen rent sportliga synpunkter på problemet. I Norrland däremot torde nog nyttsynpunkten vara den dominerande, emedan draghunden har en mycket viktig uppgift att fylla i de norrländska skogstrakterna vid transport av förnödenheter. Fjällturisten, som man numera ofta få se i sällskap med en hund, torde väl knappast kunna få en mera trevlig och tålig kamrat, som delar hans vedermödor under de uppfriskande fjällfärderna.

Först och sist måste vi nog anlägga rent militära synpunkter, ty det har omvittnats, att draghunden gjort stora tjänster under den nyss avslutade beredskapen.

Detta några ord om vår nya verksamhet, och redaktionen emotser med tacksamhet kortfattade uppsatser beträffande draghundens utbildning och träning samt vunna erfarenheter under färder på de snöhöljda vidderna både i syd och nord —.

Sigfr. Sund.

Centralstyrelsens sekreterare har ordet

Sedan den sista krönikan skrevs har bland annat Svenska Brukshundklubbens utställning i Stockholm ägt rum med gott resultat.

Början på oktober månad dominerades av nordiska bruksprovskonferensen, som senare refereras på annat ställe i tidskriften i samband med rikssegrarprovet. Konferensen tilldrog sig naturligt nog mycket stor uppmärksamhet i kynologiska kretsar även utom brukshundsportens räjong. Förväntningarna på konferensen blevo helt tillfredsställda.

Sammanslagningen med Svenska Draghundklubben är förd i hamn, sedan Svenska Draghundklubben i slutet på september månad beslutat uppgå i Svenska Brukshundklubben. Svenska Brukshundklubben kommer med anledning härav att snarast vidtaga åtskilliga åtgärder för att söka tillfredsställa intresset för denna nya sportgren.

Såsom på annat ställe meddelats har ny provningsordning antagits och kommer att gälla från den 1 januari 1946. Mera härom på annan plats i tidskriften.

SBK:s yttre organisation har under höstmånaderna ytterligare växt. Sälunda har nya lokalavdelningar bildats i Skellefteå och Skövde, varjämte klubben genom sammanslagning med Svenska Draghundklubben fått lokalavdelningar i Boden, Dalarna (Säter), Jämtland-Härjedalen (Östersund), Kiruna, Luleå, Sollefteå, Umeå och Örnsköldsvik. Härjämte har klubbens medlemsantal väsentligt ökats. Det torde numera överstiga 2.000.

För första gången har Svenska Brukshundklubben deltagit i internationella tävlingar, nämligen i Åbo den 11 november. Från dessa tävlingar föreligger särskilt referat, men redan här kan meddelas, att de svenska hundarna voro framgångsrika.

Den närmaste tidens tävlingar omfattar endast draghundsprov och återfinnas på annan plats i tidskriften.

Sven Hydén.

Draghundstävlingar 1946

Följande nationella draghundstävlingar hava sanktionerats

27/1	Örnsköldsvik	Örnsköldsviks Draghundklubb.
3/2	Umeå	Umeå Draghundklubb.
10/2	Östersund	Jämtlands-Härjedalens Draghundklubb.
		(i samband med Östersundsspelen)
10/2	Västerås	Västeråskretsens Hemvärnshundar.
13/2	Boden	Bodens Draghundklubb.
20/2	(SM) Skellefteå	Skellefteå Brukshundklubb.
24/2	Karlstad	SBK:s Värmlandsavdelning.
24/2	Helenelund	Stockholmsavdelningen
27/2	Sundsvall	SBK:s Sundsvallsavdelning.

Därjämte kommer lokal draghundtävling att anordnas av SBK:s Nyköpingsavdelning i Nyköping den 17/2 1946.

Nordiska bruksprovkonferensen

Såsom den första kynologiska organisationen i Sverige har det lyckats Svenska Brukshundklubben att tillsammans med Finska Kennelklubben och Suomen Palveluskoiraliitto (Finska Tjänstehundförbundet) samt Danmarks Civila Hundeforening komma överens om att anordna internationella prov. Förhistorien till detta evenemang var samtidiga skrivelser från Svenska Brukshundklubben och Suomen Palveluskoiraliitto avseende internationella samarbete. Då intresse i Finland och Sverige sålunda konstaterats, inbjöd Suomen Palveluskoiraliitto till landskamp i Finland med rapport- och spårhundar. Samtidigt uttalade man ett önskemål att diskutera frågan om en gemensam provningsordning. På grund av det geografiska läget, tillät sig SBK att inbjuda Suomen Palveluskoiraliitto, Landsforeningen for Politihundesagen i Danmark, Danmarks Civila Hundeforening och Norsk Kennelklubb att delta i överläggningar rörande eventuella nordiska provningsanordningar och nordiska bruksprov. Av organisatoriska skäl kunde Norsk Kennelklubb tyvärr icke delta. Landsforeningen for Politihundesagen i Danmark kunde icke närvara vid dag, som passade övriga organisationer, varför Danmarks Civila Hundeforening ensam fick representera Danmark.

Konferensdeltagarna voro följande: För Danmarks Civile Hundeforening Bankkassör Rubin Johansen. För Finska Kennelklubben och Suomen Palveluskoiraliitto: Överstelöjtnant A. Rostedt, kapten E. Natunen, sotarmästare O. Karlsson och lokförare R. Lindroth. För Norsk Kennelklubb: Kapten Weksahl Johansen. För SBK: Sekreterare Sven Hydén, överstelöjtnant E. Edström, professorskan T. von Post, överkonstapel E. Støhm, köpman Axel Hellgren, köpman A. Wallin och kriminalöverkonstapel S. Sund.

Av dessa var kapten Weksahl Johansen närvarande som observatör. Härutöver

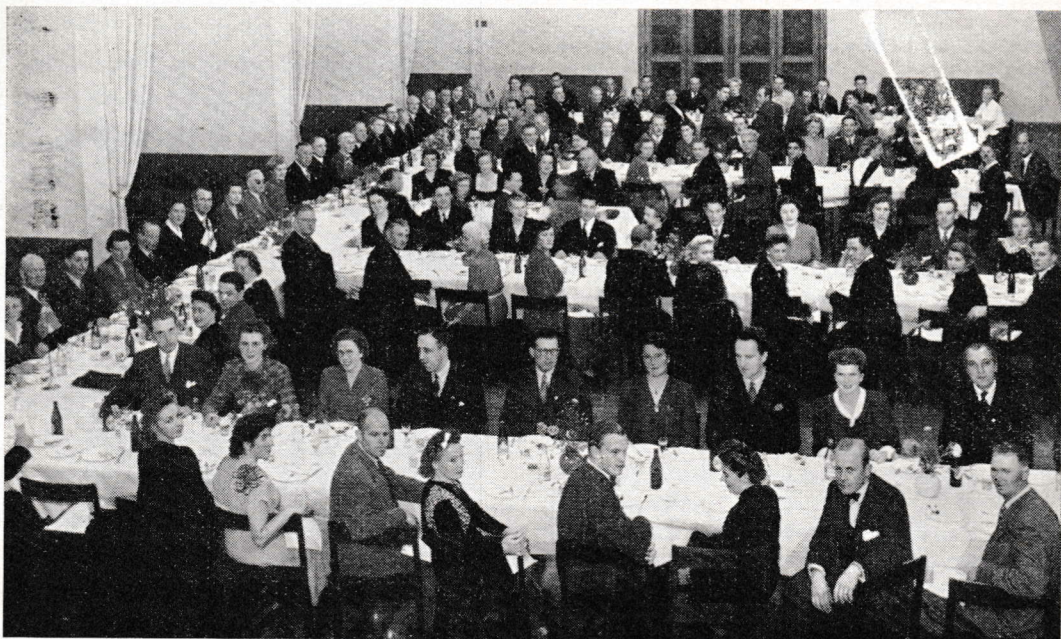
Konferensdeltagarna.

hade SBK särskilt inbjudit direktör Leopold Öller från Finland.

Vid konferensen konstaterades, att betydande likhet förelåg mellan provningsordningarna i de olika länderna, ehuru man i Danmark icke hade rapport- och sjukvårdshundar.

Överenskommelse träffades rörande regler för de flesta provningsordningar, dock med undantag av ett och annat moment, som lämnades öppet, så att deltagarna skulle med sina hemmavarande uppdragsgivare kunna diskutera, om momenten skulle godkännas i det skick, konferensen förordade. I allmänhet kunde man enas om det nya svenska provningsordningsförslaget, som var den senast tillkomna, och som i flera punkter överensstämde med vad som gäller i Finland och som inövats av de norska polistrupper, som här utbildat sina hundar. Naturligtvis skilde sig en och annan detalj, men grundlinjerna voro glädjande nog gemensamma. Genom ömsesidiga eftergifter nådde man också i största sämja goda resultat.

De internationella provningsformerna kunna så gott som omedelbart föras ut i det praktiska livet. Sålunda uttalade konferensen att internordiska prov för

Från SBK:s höstfest på Göta Källare.

skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundar böra ägt rum i Sverige 1946, i Finland 1947, i Danmark 1948 och i Norge 1949. Varje land bör därvid i varje grupp representeras av tre hundar, och tävlingen skall bli dels individuell och dels lagtävlan. Inofficiellt kommer seg-raren i proven att koras till *nordisk mästare* i respektive gren, en titel, som bör bli särskilt eftersträvansvärd.

Man överväger vidare att snarast åter-upptaga internationella draghundstävlingar, som vi hade redan före kriget. Det är möjligt, att dylika tävlingar i gammal form kunna äga rum redan i vinter, men i allt fall skola de igångsättas under år 1947.

I samband med konferensen hade givetvis brukshundsintresserade i Stockholm tillfälle att bli närmare bekanta med våra kolleger från de övriga nordiska länderna till exempel vid en särskilt arrangerad supé på Berns salonger på konferenskvällen och under rikssegarprovet den 7 oktober, då gästerna hela dagen voro intresserade åskådare till tävlingarna och hade tillfälle att närmare diskutera de

praktiska olikheterna mellan proven i Sverige och de andra länderna. Vid en av Centralstyrelsen och Stockholmsavdelningen arrangerad gemensam fest på Göta Källare på kvällen uttalade också de danska och finska delegaterna sin tillfredsställelse över besöket och lovordade de svenska hundarnas prestationer. Såsom redan tidigare meddelats i tidskriften, överlämnades därvid av ordföranden i Suomen Palveluskoiraliitto en mycket vacker ståt-ytt såsom vandringspris vid rikssegarprov.

Slutligen är att tillägga att de allvarliga förhandlingarna då och då uppmuntrades av SBK:s vice ordförande, direktör Björklund, som gästade konferensen och med sitt vanliga spirituella sätt lättade stämningen. Givetvis sökte även de övriga konferensdeltagarna trots ärendets allvarliga karaktär anslå skämtsamma tongångar, vilket allt bidrog till att sprida en angenäm stämning över förhandlingarna och garanterade det goda resultat, som nåddes.

Klubbens ordförande, direktör Rosengren gratulerade konferensens deltagare

Prövningsordningar

för skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundar, draghundar, vallhundar, blindledarhundar och anlagsprov samt appellklass (kvalificerat anlagsprov.)

Allmänna bestämmelser.

Bruksprovsdomarna indelas i tre grupper nämligen C-domare, B-domare och A-domare. B-domare äga döma å alla prov utom internationella och rikssegrarprov, C-domare slutligen endast å lokala prov.

C-domare kallas av SBK:s centralstyrelse efter förslag av lokalavdelning. För att antagas till C-domare erfordras, att hava uppnått 21 års ålder, att själv hava såsom förare eller hjälpförare deltagit i bruksprov i lägst nybörjarklass, eller att hava erhållit Brukshundklubbens certifikat såsom biträdande tjänstehundinstruktör, att besitta god kännedom om brukshundrasernas utbildning och karaktärsegenskaper, vara insatt i bruksprovets teknik och betydelse samt att äga de personliga egenskaper, som göra en person lämplig som prisdomare.

B-domare kallas av SKK efter förslag av SBK. För att hos SKK föreslås till B-domare erfordras, utöver vad för godkännande föreskrives i SKK:s stadgar, att i minst 3 år hava varit C-domare och därunder tjänstgjort minst 6 gånger såsom domare eller tävlingsledare, att själv hava såsom förare deltagit i bruksprov i läget nybörjarklass, att i övrigt aktivt hava deltagit i det kynologiska arbetet samt besitta god kännedom om bruksprovets teknik.

Sedan B-domare tjänstgjort såsom do-

till det lyckosamma resultatet i ett kärnfullt anförande vid banketten på Göta Källare. Han hade några minuter tidigare stigit ur flygplanet från Schweiz och kunde hälsa från schweiziska kynologiska kolleger, som han tidigare på dagen sammanträffat med på en hundutställning i Bern! Ej underligt att kvällen fick en internationell prägel.

Sven Hydén.

mare, tävlingsledare eller fullmäktig i tillsammans minst 6 gånger, kan han, dock tidigast 3 år efter det han kallats till B-domare, av SBK:s centralstyrelse förklaras för A-domare. Härfor erfordras att domaren avlagt särskilt aspirantprov och däröver avgivit utförlig berättelse, vid särskild examen visat sig besitta ingående kännedom om bruksprovets teknik och sammanhang, ha god uppfattning om brukshundrasernas exteriör framför allt ur brukshundssynpunkt och även i övrigt känna till de viktigaste hundraserna och deras användning.

A-domare, som ej under en 3-årsperiod tjänstgjort som domare, tävlingsledare eller fullmäktig, kan av SBK:s styrelse förklaras förlustig denna sin särställning.

II.

Prövningsordningar.

för skydds-, spår-, rapport och sjukvårdshundar samt anlagsprov och appellklass (kvalificerat anlagsprov) ävensom provningsform för draghundar, vallhundar och blindledarehundar.

Allmänna bestämmelser.

1. Proven äga rum med följande grupper i enlighet med för resp. grupp gällande provningsordning.

Grupp 1. Anlagsprov (för hundar ej fyllda 9 månader);

Grupp 2. Appellklass (kvalificerat anlagsprov);

Grupp 3. Skyddshundsgrupp;

Grupp 4. Spårhundsgrupp;

Grupp 5. Rapporthundsgrupp;

Grupp 6. Sjukvårdshundsgrupp;

Grupp 7. Draghundsgrupp;

Grupp 8. Vallhundsgrupp;

Grupp 9. Prov för blindledarehund.

Inom grupperna 3—6 tävlas i följande klasser:

a) Nybörjarklass, b) Högre klass, c) Segrarklass, d) Nationellt segrarprov, e) Internationell klass.

Inom grupp 7 tävlas i följande klasser:

Inom grupperna 3—6 gälla vidare följande inskränkningar. För deltagande i nybörjarklass erfordras, att hunden upp-

Riesenschnauzern, rikssegrare 1945, rapport, Prince Noir 561 RR: äg. Herr Isodor Karlsson, Sthlm.

flyttats från appellklass samt uppnått 18 månaders ålder. Hund må ej tävla i högre klass respektive segrarklass förrän minst 3 månader förflutit sedan hunden uppnått för uppflyttning erforderliga poäng. För deltagande i Nationellt segrareprov och Internationell klass gälla härutöver särskilda bestämmelser.

Hund äger icke rätt att på en och samma tävlingsdag deltaga i mer än en grupp och får under samma tävlan endast deltaga i en klass.

2. I tävling må ej deltaga:

a) Hund, som är blind, döv eller kastrerad,

b) Hund, vilken icke anses uppfylla de billigaste fordringar på rasrenhet och typ. Särbestämmelser härom givas i Svenska Kennelklubbens stadgar.

c) Tik, som löper.

d) Hund som på grund av sjukdom eller skada icke kan utan fara för sin hälsa deltaga i provet.

3. I klass, som begränsas av vunna pris, poäng eller betyg, må ej hund tävla, om vilken fullständiga uppgifter i sådant avseende saknas.

4. Arrangerande organisation bestämmer maximiantalet deltagare i provet med hänsyn till årtid, klasser och andra omständigheter.

5. På tävlingsplatsen skola finnas tillgängliga Svenska Kennelklubbens stadgar, denna provningsordning, eventuellt ut-

färdade instruktioner och övriga handlingar, som kunna vara av betydelse.

6. Före varje tävlan skall lottdragning ske klassvis.

7. Vid samtliga moment skola hundarna, då ej annat framgår av vad nedan säges, framföras fritt vid sidan.

8. Nedan angivna kommandoord äro önskvärda. Avvikande kommandoord få användas, men skola före tävlingen anmälas till tävlingsledaren. Hjälp av ett eller annat slag få icke givas eller mottagas.

9. Med nedan angivna undantag kallar anordnaren följande funktionärer till proven enligt grupp 1—6. Fullmäktig, tre prisdomare, varav en är domarnas ordförande, och tävlingsledare. Tävlingsledaren anskaffar övriga funktionärer och svarar för att tillbörlig materiel finnes. Vid prov enligt grupperna 1, 2 och 9 erfordras ej någon fullmäktig och anordnaren må uppdraga åt en av domarna att tillika vara tävlingsledare.

Efter varje provs slut sammanträda domarna till kollegium och fastställa ordningen mellan hundarna, varvid de ej äro bundna av uppnådda poängsiffror. Fullmäktigen äger rätt deltaga i kollegiet och yttra sin mening, men ej deltaga i beslutet. Tävlingsledaren och övriga funktionärer äro skyldiga att på begäran lämna domarna upplysningar angående tekniska detaljer.

I grupperna 1 och 2 skall minst 1 domare vara lägst B-domare och skall domarnas ordförande vara lägst B-domare. I grupperna 3—6 skall vid prov, som ej omfattar segrarklass minst 2 av domarna vara lägst B-domare. Vid dylikt prov erfordras ej fullmäktig utan domarnas ordförande fullgör på fullmäktigen ankommande göromål. Tävlingsledaren må vara C-domare. Vid prov, i vilket segrarklass förekommer, skall minst 1 domare eller fullmäktigen vara A-domare samt 2 domare eller fullmäktigen och tävlingsledaren vara lägst B-domare. Vid nationellt segrareprov och internationellt prov skola samtliga nämnda funktionärer vara A-domare.

För grupperna 7—9 gälla kompetensprov för funktionärer.

10. I samtliga klasser bestämes ordningsföljden av tävlingsledaren dock att närarbetet toges först. Anordningarna vid proven bestämmas av tävlingsledaren, som dock skall tillgodose domarnas och fullmäktigens särskilda önskemål.

Förare skall ställa sig till ovillkorlig efterrättelse de anvisningar, som av tävlingsledaren meddelas honom. Fogar sig förare icke i dessa bestämmelser eller uppträder han i övrigt olämpligt, kan han av fullmäktigen uteslutas från provet.

Att under pågående prov äga hund är vid samma påföljd förbjudet. Så kallat tagghalsband eller rosenkrans få icke vid prov användas.

11. Bedömningen sker enligt nedan angivna koefficienter. De särskilda prestationerna betygsätts med siffror, varvid 0 = icke godkänd, 5—6 = godkänd, 7—8 = med beröm godkänd, 9 = med utmärkt beröm godkänd och 10 = berömlig.

12. I anlagsprovet godkänns de hundar, som enligt samtliga domares uppfattning visat prov på spårdrift, förighet och apportdrift samt godkänts i karaktärsprovet. Godkänt prov berättigar till tävlan i appellklass. Fungerande B- och A-domare skola hava godkänt hunden.

I appellklassen (kvalificerat anlagsprov) fordras för godkännande minst 150 poäng, vara minst 50 i karaktärsprov. För

Schäfern Dixä, 806 NN, rikssegrare, spår 1945, äg. Herr Henning-Gelin, Upsala.

Schäfern Sacco Excelsior, 2577 PP, rikssegrare, skydds 1945 äg. Herr Sixten Pullilainen, Västerås.

uppflyttning till Nybörjarklass fordras minst 210 poäng, varav minst 70 i karaktärsprov. Fungerande B- eller A-domare skola hava godkänt hunden.

I Nybörjarklass Skyddshundsgrupp fordras för godkännande minst 270 poäng, varav minst 35 poäng i skyddstjänst. För uppflyttning till Högre klass fordras minst 378 poäng, varav minst 70 poäng i skyddstjänst.

I Högre klass Skyddshundsgrupp fordras för godkännande minst 355 poäng. För uppflyttning till Segrarklass fordras minst 497 poäng, varav minst 125 poäng i skyddstjänst.

I Segrarklass Skyddshundsgrupp fordras för godkännande minst 385 poäng. För erhållande av championcertifikat fordras minst 539 poäng, varav minst 165 poäng i skyddstjänst.

I Nybörjarklass Spårhundsgrupp fordras för godkännande minst 230 poäng, varav minst 70 poäng i spårprovet. För uppflyttning till Högre klass fordras minst 322 poäng, varav minst 98 poäng i spårprovet.

I Högre klass Spårhundsgrupp fordras för godkännande minst 290 poäng, varav minst 120 poäng i spårprovet. För upp-

Fyra goda vänner.

flyttning till Segrarklass fordras minst 406 poäng, varav minst 168 poäng i spårproven.

I Segrarklass Spårhundsgroup fordras för godkännande minst 325 poäng, varav minst 165 poäng i spårproven. För erhållande av championatcertifikat fordras minst 455 poäng, varav minst 231 poäng i spårproven.

I Nybörjarklass Rapporthundsgroup fordras för godkännande minst 215 poäng, varav minst 55 poäng i rapporttjänst. För uppflyttning till Högre klass fordras minst 301 poäng, varav minst 77 poäng i rapporttjänst.

I Högre klass Rapporthundsgroup fordras för godkännande minst 285 poäng, varav minst 125 poäng i rapporttjänst. För uppflyttning till Segrarklass fordras minst 399 poäng, varav minst 175 poäng i rapporttjänst.

I Segrarklass rapporthundsgroup fordras för godkännande minst 265 poäng, varav minst 120 poäng i rapporttjänst. För erhållande av championatcertifikat fordras minst 371 poäng, varav minst 168 poäng i rapporttjänst.

I Nybörjarklass Sjukvårdhundsgroup fordras för godkännande minst 215 poäng, varav minst 50 poäng i sjukvårdstjänst. För uppflyttning till Högre klass

fordras minst 301 poäng, varav minst 70 poäng i sjukvårdstjänst.

I Högre klass Sjukvårdhundsgroup fordras för godkännande minst 250 poäng, varav minst 85 poäng i sjukvårdstjänst. För uppflyttning till Segrarklass fordras minst 350 poäng, varav minst 119 poäng i sjukvårdstjänst.

I Segrarklass Sjukvårdhundsgroup fordras för godkännande minst 245 poäng, varav minst 105 poäng i sjukvårdstjänst. För erhållande av championatcertifikat fordras minst 343 poäng, varav minst 147 poäng i sjukvårdstjänst.

Om vattenarbete ej ingår i provet sänkas i alla klasser fordringarna för godkänd med 15 poäng och fordringarna för uppflyttning respektive för erhållande av championatcertifikat med 21 poäng. Detta gällde dock icke Nybörjarklass Rapporthundsgroup, där vattenarbete aldrig ingår i provet.

Oberoende av att hund uppnått nu nämnd poängsumma äga domarna, om de därom äro ense, vid domarkollegiet besluta, att hund skall underkännas respektive ej uppflyttas eller erhålla championatcertifikat. Sådant beslut må dock ej fattas, om ej synnerliga skäl därtill äro. Om hund, som erhållit uppflyttning till Högre klass eller Segrarklass, ej deltagit i något prov under de närmast följande två kalenderåren, skall hunden vid komman-

de prov tävla i samma klass som vid föregående prov.

13. Om protest gäller vad i Svenska Kennelklubbens stadgar säges.

14. Om pris och utmärkelser gälla föreskrifterna i Svenska Kennelklubbens stadgar.

Hund, som uppnått betyget "Godkänd" i Nybörjarklass, erhåller beteckningen:

- Sk.H för Skyddshund
- Sp.H för Spårhund
- Rp.H för Rapporthund
- Sj.H. för Sjukvårdshund.

Anlagsprov

Anlagsprov för utrönande av hundens anlag.

Prov på näsarbete.

1. *Spårning.* Kommando "Spår, apport".

Efter anvisning av ledaren utgår föraren såvitt möjligt i medvind utom hundens åsyn ett cirka 200 meter långt spår med en rät vinkel och nedlägger på spåret två föremål. Därefter går föraren i en vid båge tillbaka till ledaren. Hunden påsläppes och föres av föraren i en minst tio meter lång lina. Hunden skall självständigt arbeta på spåret och bör apportera eller påvisa föremålen. Provet får upprepas en gång på nytt spår. Detta moment avser endast ett bedömande av hundens spårsinne.

Anvisning. Efter ungefär 50 meter från spårets början nedlägges ett föremål, efter ungefär 100 meter göres vinkeln och vid spårets slut nedlägges det andra föremålet. Föremålen skola vara cirka 12 cm. långa och tillhöra spårläggaren. Lämpliga föremål äro portmonnä, handske, plånbok o. dyl. Metallföremål få ej användas.

Lydnadsprov.

2. *Linförighet.* Kommando "Fot".

Hunden, som föres i fritt hängande lina, skall villigt följa föraren, gående vid dennes vänstra sida med bogen i jämnhöjd med förarens knä. Linförigheten skall provas i olika gångarter och

i samband med vändningar. Då föraren gör halt, skall hunden utan kommando genast stanna, stående eller sittande vid förarens vänstra sida. Endast vid förändringar av gångart får kommandoordet upprepas.

3. *Fritt följ vid sidan.* Kommando "Fot".

Hunden föres ej i lina. Provet utföres för övrigt lika med föregående.

4. *Platsläggande.* Kommando "Plats" eller handtecken.

På kommando eller handtecken skall hunden antingen han står, sitter eller är i rörelse snabbt lägga sig.

5. *Inkallande.* Kommando "Hit".

Omedelbart efter föregående moment avlägsnar sig föraren minst tio meter från den liggande hunden och inkallar hunden.

6. *Platsliggande.* Kommando "Plats, stanna kvar".

Föraren avlägsnar sig cirka trettio meter och är synlig för hunden. Hunden bör kvarligga tre minuter, varefter den avhämtas. Hundarna skola provas var för sig.

7. *Apportering.* Kommando "Apport".

Hunden skall befinna sig vid förarens vänstra sida. Sedan ett föremål av föraren kastats minst fem meter, skall hunden på kommando hämta föremålet, återvända till föraren och på kommandoordet "Loss" avlämna det. Hunden bör ej tugga på föremålet. Ju hastigare gångart och kortare väg hunden använder desto bättre.

Föremålet väljes fritt av föraren.

8. *Hopp över hinder.* (Hindrets höjd 0,75 meter). Kommando "Hopp".

Hunden vid förarens vänstra sida skall på förarens kommando hoppa över ett av ledaren valt hinder.

Karaktärsprov.

9. *Karaktärsprov.*

a. medelst avlosande av skott. Skottet skjutes av ledaren.

b. genom överraskande moment.

Hunden skall under både a och b vara kopplad i en cirka tio meter lång lina och får ej visa skotträdsla, bitskhet eller göra flyktförsök.

Appellklass

(Kvalificerat anlagsprov)

Prov för näsarbete.

1. *Spårning.* Kommando "Spår, apport" (Koeff. 4).

Efter anvisning av ledaren går föraren utom hundens åsyn ett cirka 200 meter långt spår med två räta vinklar och nedlägger på spåret tre föremål. Därefter går föraren i en vid båge tillbaka till ledaren.

Spårarbetets utförande. Då spåret blivit cirka 10 minuter gammalt, påsläppes hunden, som självständigt skall utarbete spåret och apportera eller påvisa föremålen. Föraren skall kvarstanna vid utgångspunkten så länge, att linan löpt ut minst 10 meter och därpå följa efter hunden, som icke får dirigeras med linan.

Anvisning. Den första vinkeln bör läggas cirka 40 meter från utgångspunkten samt den andra å plats, som ledaren i varje särskilt fall bestämmer. Det första föremålet nedlägges före första vinkeln, det andra mellan vinklarna samt det tredje vid spårets slut. Föraren får ej stanna längre vid föremålen än som behövs för dessas nedläggande. Föremålen skola vara cirka 12 cm. långa, tillhöra spårläggaren, och ej genom form eller färg avbryta för mycket mot marken.

Lydnadsprov.

2. *Linförighet.* Kommando "Fot". (Koeff. 3). Utföres som i Anlagsprövningsordningen.

3. *Fritt följ vid sidan.* Kommando "Fot" (Koeff. 3). Utföres som i Anlagsprövningsordningen.

4. *Platsläggande.* Kommando "Plats" eller handtecken (Koeff. 1). Utföres som i Anlagsprövningsordningen.

5. *Inkallande.* Kommando "Hit" (Koeff. 1). Utföres som i Anlagsprövningsordningen.

6. *Apportering.* Kommando "Apport" (Koeff. 3). Hunden skall befinna sig vid förarens sida. Sedan ett föremål av föraren kastats minst 10 meter skall hunden på kommando hämta föremålet, återvända till föraren och sittande framför föraren

på kommando "Loss" avlämna föremålet. Föremålet väljes fritt av föraren.

7. *Hopp över hinder.* (Häckens höjd 0,75 meter). Kommando "Hopp" (Koeff. 2). Hunden vid förarens vänstra sida skall på förarens kommando hoppa över häcken. Föraren äger rätt att, sedan hunden väl startat, springa förbi hindret och upp i höjd med hunden samt fortsätta marschen med hunden fritt vid sidan.

8. *Platsliggande.* Kommando "Plats, stanna kvar". (Koeff. 3).

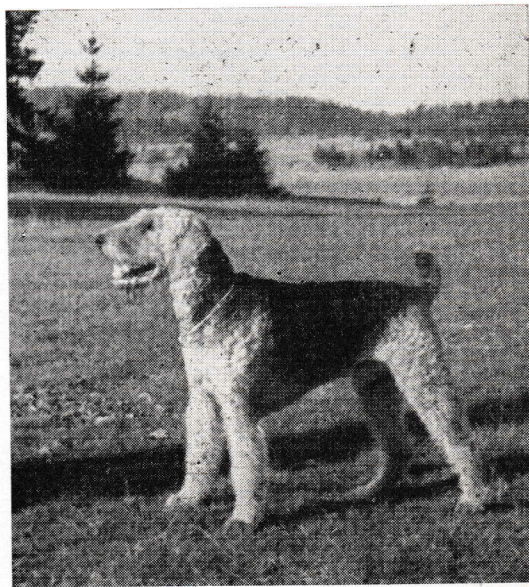
Förarna lägga hundarna med cirka 3 meters mellanrum och avlägsna sig omkring 30 meter och förbliva vända mot och synliga för hundarna, som skola kvarligga tre minuter.

Karaktärsprov.

9. *Skottoberördbet* (Koeff. 5).

I anslutning till moment 8, Platsliggande, avskjutas cirka 50 meter från de liggande hundarna två skott kort efter varandra, varvid hundarna utan att giva ljud ifrån sig skola kvarstanna på sin plats.

10. *Uppträdande vid överraskande moment* (Koeff. 3). Hunden skall utsättas

Shaggy av Ringön, 2057 TT äg. Fru Karin Lindgren, Stockholm, har erövrat armécertifikat som skyddshund.

Göteborgsavdelningen

Ett år har gått! Ett år, som för oss göteborgare varit synnerligen händelserikt. Bruks-hundsintresset har, som sekreterare Hydén alldeles riktigt påpekade i sista numret av "Bruks-hunden", i Göteborg sedan några år befunnit sig i dödvatten. Anledningarna härtill har varit flera. Jag tror inte, att jag gör mig skyldig till någon större överdrift om jag påstår, att ledningen under senare år delvis haft skuld här-till genom att intaga allt för stor passivitet. En annan bidragande orsak torde ha varit det s. k. klickvälde, som varit rådande alltsedan de i Göteborg existerande tre hundklubbarna 1940 sammanslogos till Svenska Brukshundklubben. En person, som kom från en klubb, tyckte sig vara något för mer än en som kom från en konkurrensklubb och höll sig med förkärlek till kamrater från sin f. d. klubb. På så vis kunde man spåra isolerade grupper från var och en

för överraskande och i viss mån skrämmande inverknings, som böra variera allt efter omständigheterna. Hunden, som skall vara okopplad, bör förhålla sig relativt oberörd och får ej visa skott-rädsla eller bitskhet eller göra flyktförsök.

II. *Budföring 50 meter.* Kommando "Marsch" (Koeff. 2).

Rapportföringen sker mellan förare och hjälpförare, vilka båda på hela rapportsträckan äro synliga för hunden.

Rapportpatrullen ställer upp tätt bredvid varandra med den kopplade hunden mellan sig och med front mot rapportsträckan. Föraren går med hunden kopplad 50 meter i anvisad riktning. Vid rapportsträckans slut vänder han sig mot hjälpföraren och förser hunden med rapportföremål. Därefter skickas hunden okopplad på kommando tillbaka till hjälpföraren. Denne sänder efter anvisning av ledaren hunden till föraren. Hunden skall utföra rapportföringen i trav eller galopp och får ej göra uppehåll under vägen. Momentet utföres utan skottlossning eller andra störningar.

Forts.

av de tre klubbarna. Att detta "klickvälde" inte kunde föra något gott med sig för gemene man, kan ju var och en lätt förstå. Eftersom varje grupp höll på sitt och propagerade för de sina, visste en nykomling varken ut eller in.

Efter ett synnerligen stormigt årsmöte den 26 januari i år, då herr E. Jacobsson blev vald till klubbens ordförande, beslöt sig några her-rar från föregående styrelse att taga sin Mats ur skolan och bilda en egen klubb (givetvis med association till SBK, som också erhöles vid en senare tidpunkt). Detta bildande av en ny klubb blev en sak på gott och ont. Till avig-sidorna hör att Göteborg ännu inte är tillräcklig stor stad för att inom sig hysa två brukshund-klubbar — de råka lätt i kollision med varandra vid arrangerandet av olika saker t. ex. anord-nandet av dressyrkurser, utställningar m. m. En avgjord god sak har det emellertid varit, att brukshundrörelsen i Göteborg ånyo fått vind i seglen. Och det har inte varit en svag bris utan en synnerligen kraftig kuling! Båda klub-barna ha varit tvingade att driva en intensiv propaganda och arbete för att skaffa medlem-mar. Sålunda anordnade vi inom lokalavdel-ningen tidigt på vårsidan tvenne filmaftnar, en i Göteborg och en i Mölndal, med visning av intressanta och instruktiva hundfilmer. Att det blev en strålande succé, speciellt här i Göteborg, bevisas bl. a. av det faktum, att vi måste avvisa ett hundratal personer, på grund av att lokalen inte var tillräckligt rymlig. Sedan ha vi med jämna mellanrum anordnat klubaftnar med lärorika föredrag av erfarna "hundgubbar", diskussionsaftnar m. m. Jag vill i detta sam-manhang passa på tillfället att ge min eloge till dir. H. Andreasson, som alltid välvilligt ställt sig till förfogande med att anskaffa filmer, och för att han vid våra fester alltid sett till att gästerna ha stortrivts. Resultaten av denna propaganda har inte heller uteblivit. Ifrån att lokalavdelningen under år 1944 hade omkring 90 medlemmar, har klubben växt, så att vi för närvarande äro uppe i en summa av närmare 200 stycken. Ett, måste man säga, strålande resultat! En bidragande orsak till detta goda resultat har varit, att på eftersommaren beslöt föreningen Sport- & Tjänstehunden att med sina medlemmar (c:a 40 st.) helt ansluta sig till lokalavdelningen. Klubben, som tidigare inte var associerad med SBK, har visat sig ha ett mycket gott hundmaterial och förare av god standard. Att klubben i sin helhet har ett myc-

ket gott hundbestånd både kvalitativt och kvantitativt sett, visar resultaten från utställningar och tävlingar, där lokalavdelningens medlemmar och hundar som regel placerar sig bland de främsta. Genom sin arbetsglädje och ivar att driva fram goda bruksdjur och genom att alltid bistå med goda råd ha de äldre och mera erfarna hundförarna visat sig som ett gott föredöme för sina yngre och mindre försigkomna kamrater. Dessa ha också förstått att göra sig väl gällande i konkurrensen vid våra tränings-tävlingar och vid den officiella tävlingen i Frillesås. Jag vill i detta sammanhang erinra medlemmarna om, att de inte bör koppla av arbetet med hundarna alldeles, enär styrelsen har för avsikt att vid en senare tidpunkt anordna en vintertävling.

Den dressyrkurs, som sedan början av oktober varit igång utomhus å klubbens dressyrfält å Ringön, har varit styrelsens stora problem-barn. Vi hade blivit lovade att få begagna oss av Kvibergs ridhus, men på grund av ändrade dispositioner — fick vi vetskap om, sedan vi redan mottagit anmälningar — kunde inte ridhuset ställas till vårt förfogande. Vi hade följaktligen ingenting annat att göra än börja utomhus. Hur det blir i fortsättningen är svårt att säga, men styrelsen ligger i underhandlingar och hyser gott hopp om att lösa frågan på ena eller andra sättet.

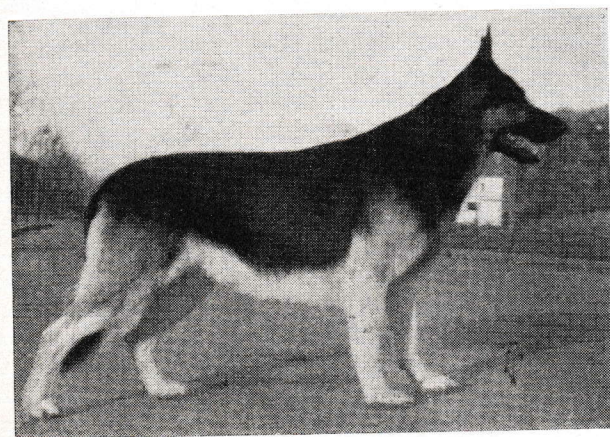
Till sist får jag hoppas, att medlemmarna

Forts. å sid. 162.

Klubbens konstnäver

Ovanstående vackra bild, som föreställer champion Solåkers Curt (King), ägare Herr Knut Törnkvist, Stockholm, är fotografisk kopia av en målning, som utförts i olja av klubbkamraten och konstnärinnan Maud Comstedt i Saltsjöbaden. Fröken Comstedt målar med bravur hundar av alla raser. Om någon av klubbens medlemmar skulle vilja föreviga sin fyrbenta vän på detta förnämliga sätt, kan han vända sig till fröken C., som i så fall måste ha hunden hos sig i fjorton dagar, för att i detalj kunna studera dennes egenart. Ring Saltsjöbaden 790 och begär offert.

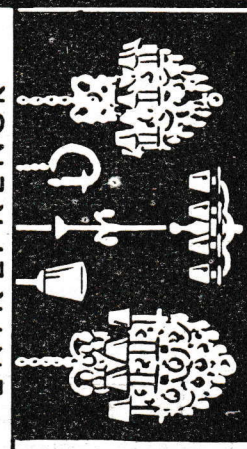
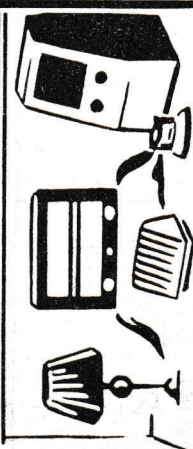

Champion
Bojar av Trebergsklippan

SKKS 784 NN
SKK:s avelshund
står till avelstjänst

Gösta Holmgren
Sigfridsgatan 64, Göteborg
Tel. 16 92 08

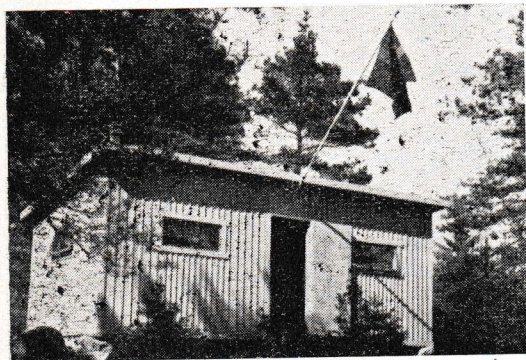
Broddow

RadioFoto

REPERATIONER		FOTOATeljje	
<i>Frankallning</i> <i>Kopiering</i> <i>Förstoring</i>		<i>Film</i> <i>Plåtar</i> <i>Papper</i>	
ELVERKETS ENTREPRENÖR		FOTO - KINO KAMEROR	
			
	Broddow fotoateljje		

Storgatan 4 - Tel. 62 81 82-84 - Fotofilial: Linnégatan 83 - Tel. 60 90 11
Innehavare: George Broddman

Hundsporten på frammarsch i Södertälje

Avd. trevliga sportstuga. Foto: Fritz Pettersson, Södertälje.

I en vacker skogsbacke ligger en sportstuga inbäddad mellan granar och tallar med utsikt över gården och ängsmarker. Vi befinna oss vid Södertäljeavdelningens träningsplats, och man konstaterar genast, att här är goda men dock inte idealiska marker för medlemmarna, där de kunna förkovra sig och sina hundar i brukshundsporten. Framför stugan ligger en öppen plan, som används för appellen, och där är nu över tjugotalet hundar i verksamhet under ledning av avdelningens energiske ordförande, herr John Almborg. Där ser vi också sekreteraren, herr Martin Norman, samt den glade och alltid livlige Martin Nilsson, stugfogde och materialförvaltare.

Det blir en paus i appellen och vi vandrar upp till den trevliga stugan under livligt meningsutbyte om de olika hundarnas framsteg

Södertälje Guldsmedsaffär

Storgatan 14. Lilly Ohlson Tel. 320 01

Förlovnings- och Vigseleringar alltid i
lager. Brudkronor uthyras.

Några glimtar från Södertäljeavdelningen

i dressyren. I stugan residerar fru Ester Nilsson, som sköter om så att det finns kaffe med bakelser eller läskedrycker till hundgubbarna. Stugfrun Ester uppskattas också i hög grad för sina omsorger och hon saknas aldrig på sin post om söndagarna eller vid tävlingar och små träffar i stugan.

Vid kaffet får vi en pratstund med herr Almborg, som ger en exposé över det gångna året.

— På nyåret föresatte vi oss inom styrelsen att göra en god propaganda för hundsporten, säger herr Almborg, och vi har lyckats över förväntan. Antalet är nu över femtio, vilket innebär, att ett tjugotal hundägare i år anslutit sig till avdelningen.

— Hur har ni lagt upp propagandan?

— Ortopressen har visat stort intresse för våra strävanden att popularisera hundsporten och har genom sina artiklar i hög grad bidragit till framgången. Vidare lyckades det oss att få hålla en uppvisning i samband med Barnens Dag här i staden. Uppvisningen blev en stor succé inför en publik på omkring 2,000 personer, och den hade till följd, att när vi kort därefter annonserade en dressyrkurs, blev anslutningen till denna mycket stor.

— Några tävlingar?

— För medlemmar har vi hållit en serietäv-

Forts. fr. sid. 160.

till nästa år komma tillbaka med förnyade krafter och alltid har för ögonen, att det primära inom vårt arbete är och skall vara att höja brukshundrörelsen genom att främja aveln och utbilda goda brukshundar. Personliga mot-sättningar och intriger måste bort, om ett gott kamratskap skall vara rådande:

SBKs lokalavdelning i Göteborg önskar alla sina medlemmar och vänner från när och fjärran: *God Jul och Gott Nytt År!*

Gösta Longard.

Från Södertäljeavdelningens uppvisning å Barnens Dag den 26 augusti 1945.

Foto: Fritz Pettersson, Södertälje.

ling, som omfattat två tävlingar efter provningsordningen samt en nattävling, svarar herr Almberg. Alla, som kommit tillräckligt långt i dressyren, har deltagit och antalet tävlande har varit omkring tjugo i varje tävling. De uppnådda poängsummorna inger oss goda förhoppningar. Någon officiell tävling har vi icke lyckats erhålla i år, men vi hoppas att till våren få anordna vår traditionella vartävling, som vi i snart femton år haft på programmet och som alltid hållits under livligt deltagande från landets aktiva tävlingsförare. Vad angår andra officella tävlingar har vi ej varit representerade på dessa på grund av nyrekryteringen, men vi vänta att det kommande året, då alla våra hundar blivit trimmade, skall bli mycket givande. De goda resultaten från våra träningstävlingar ger därvidlag anledning till goda förhoppningar, slutar herr Almberg sin intressanta redogörelse.

B. N.

Nattävling med hundar

Mannen stod väl dold under granen. Han sköt undan de snöbetäckta kvistarna och spejade försiktigt framåt stigen, som ringlade fram mellan träden. Flygfyrens "svep" lyste med jämna mellanrum upp dunklet och endast en ugglas dystra skrik bröt tystnaden i skogen.

— Nu kommer han, mumlade mannen för sig själv och drog sig djupare in i skuggorna, när han hörde steg närma sig. Med ett rop rusade mannen på den intet ont anade vandraren. Ett morrande hördes och en mörk skugga vid den överfallnes sida kastade sig på den anfallande, som tumlade tillbaka och därefter springande försvann i mörkret. Efter uppmaning av sin husse följde hunden spåret av den flyende och denne blev efter en stund upphunnen.

— Ja, det gick ju bra det här, säger brottslingen, varefter alla tre helt vänskapligt börjar vandra tillbaka.

Detta var ett avsnitt ur Hundklubbens nattävling vid Brunnsäng på lördagen, där ett

Juldricka till julmaten. Giv barnen Julmust! — en skummande, välsmakande läskedryck.

Vichy — och sodavatten, Tonic, Water, Sockerdricka, Loranga, Pommac.

Södertälje Hembryggeri

Stockholm — Tel. 49 23 44

Södertälje — Tel. 300 37

tjugotal "hundgubbar" samlats för att under mera ovanliga förhållanden *pröva* sina hundar. Tävingen, som var "mörklad", bjöd på intressanta moment, och ingen visste vad som väntade dem. Utom det ovan berättade förekom även ett drastiskt avsnitt med ett "spöke", som försökte sätta skräck i hundarna med en koskälla. Om förarna blevo rädda för den framglidande gestalten, insvept i ett lakan, är ingen som vet, men hundarna reagerade endast normalt.

Hundarna prövades även på rapportsträcka i mörker. I vanliga fall användes som störande moment under denna skottlossning, men denna gång blåstes det i ett jägarhorn. Det var endast tre hundar som fullföljde sträckan. De övriga ville undersöka vad det var för underliga ljud inne i buskarna, varefter de "glömde bort" sitt egentliga åliggande. Det var ingen som tog detta så hårt, ty efter litet träning så har hundarna vant sig även vid detta och andra oljud.

Platsliggningen gick över förväntan, med tanke på den sura marken. Här använde man sig av en harskramla men det generade inte, utan hundarna lågo stilla tills deras hussar fingo order att hämta dem.

Bästa hund blev boxern Kickan, som hade sin ägare Georg Hedlund vid kopplet, och där efter placerade sig schäfern Zorro med sin förare Sture Lindholm. Tredje hund blev boxern Roy, förare Owe Wählstedt.

Bonzo.

SLUTRESULTAT

från Södertäljeavdelningens träningstävling hösten 1945

Skyddshundar, högre klass. 1. Ray, boxer, O. Wählstedt, 1305 p.; 2. Zorro, sch., Sture Lindholm, 1272 p.

Nybörjarklass. 1. Topsy, sch., Bengt Jönsson, 1155 p.; 2. Kickan, boxer, Georg Hedlund, 1059 p.; 3. Zurry, riesensch., Alvar Eriksson, 747 p.

Spårhundar, nybörjarklass. 1. Zenta, sch., Sven Nordeman, 838 p.; 2. Max, sch., Alvar Eriksson, 818 p.; 3. Lotty, doberm., Inga Erixon, 795 p.; 4. Sidar, sch., Gösta Nordeman,

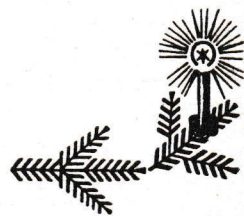
703 p.; 5. Tanja, sch., Bror Schill, 509 p.; 6. Sargo, sch., Otto Modig, 307 p.

Appellklass. 1. Tinker, boxer, Fröken A. Jansson, 400 p.; 2. Jack, sch., John Johansson, 399²/₃ p.; 3. King, sch., Britt Grönhagen, 399¹/₂ p.; 4. Mitzi, terrier, Bengt Sjöberg, 326¹/₂ p.; 5. Boy, sch., George Wiggeberg, 226 p.; 6. Rajah, sch., John Johansson, 197¹/₂ p.; 7. Peggy, boxer, Lennart Larsson, 86 p.

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR

tillönskas av:

John Almborg med familj
Alvar R. Eriksson med fru
Alvar T. Eriksson med fru
John Johansson med fru
Helge Johansson med familj
Martin Nilsson med fru
Sven Nordeman med familj
Bertil Norman
Martin Norman
Bror Schill med fru
Inga Erixon med Lotty
Inge Rydberg med familj

Nya Konditoriet

(vid Torget)
SÖDERTÄLJE

Tel. 311 52

Tel. 311 52

Rekommenderar sina välkända till-
verkningar.

Prisdomarberättelse för schäfer vid SBK:s utställning den 30 september 1945

Enäsens Karr, 4010 UU. Ä. Fru Cecilia Kar-sander, Julita. Smalt lår, kort hals och något ko-hasig. En premolar felas. Sned svans. Bra bål, bröst och bringa. God karaktär. 2:a ukl. och 2:a ökl.

Säterjättans Tsar (Tarzan), 768 VV. Äg. Herr Halvar Alm, Nynäshamn. Kraftig ung-hund med väl utvecklat bröst och kraftig bringa. Normala vinklar, bra ben och fötter. Något kort hals och låg manke. Bra steg. Prima bett. God karaktär. 1:a pris ukl. och 1:a pris ökl.

Portos av Asabo, 5044 UU. Äg. Fröken Mar-git Johansson, Älsten. Vacker rygglinje, bra manke, rygg och länd. Normala vinklar. Bra ben och fötter. Bra bett och bra ögon. Något smalt lår. Öronen litet slappa. God karaktär. 1:a pris ukl.

Abbo (Kyras), 1986 UU. Äg. Herr Ingemar Tell, Linköping. Trevlig schäfertyp med vacker rygglinje, bra hals, manke och länd. Låret kunde vara kraftigare. Bra steg. God karaktär. 1:a pris ökl.

Master- Cert av Aros, 2560 VV. Äg. Herr Ragnar Ockelberg, Västerås. Bra schäfertyp med vackert huvud och bra rygglinje. Prima

bett. Låret borde vara kraftigare. Marktrång under rörelse isynnerhet bak. 1:a pris ökl.

Tarzan av Aros, 4534 UU. Äg. Herr G. W. Andersson, Västerås. Låg manke och något överbyggd. Bred skalle med för mycket marke-rat stop. Kort hals. Svansklämmare, vek men ej rädd eller lömsk. Bra bröstdjup. Prima bett. 2:a pris ökl.

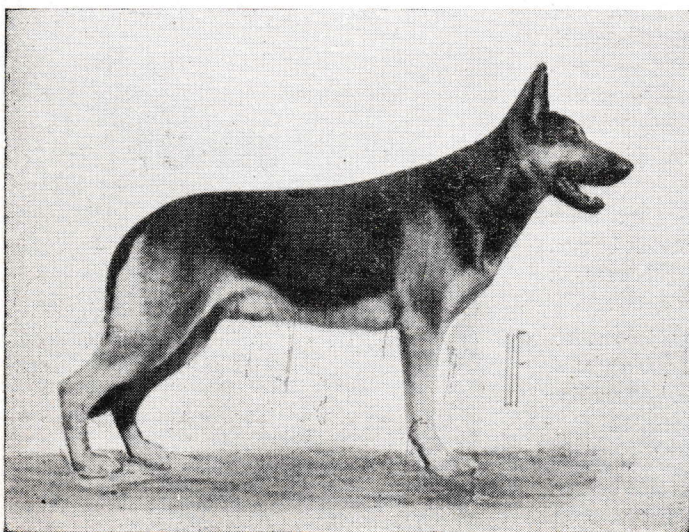
Rio av Asea, 750 SS. Äg. Herr C. Blixt, Årsta. Kraftig och lagom stor brukshundtyp med bra bröst och bringa. Välvinklad. Prima bett. Något låg manke. Öronen något slappa. God karaktär. 1:a pris ökl.

Buster, 2352 TT. Äg. Herr Bertil Sandberg, Uppsala. Högställd och ej tillfredsställande vinklad. För mycket uppdragen buk. Lösa armbågar. Kort kors med åtföljande hög svans-föring. Halsskinn. 2 premolarer felas. God ka-raktär. 3:e pris ökl.

Caesars Little Blackie (Kim), 247 TT. Äg. Kandidat P. G. Bergendorff, Uppsala. Högställd. Kort hals och låg manke. Smalt lår och ko-hasig. 4 tänder utslagna. God karaktär. 3:e pris ökl.

Cachorras Clipp, 2580 TT. Äg. Fru Maja Blomberg, Nyköping. Vacker rygglinje, kraftig bringa och bra bröstdjup. Vackert huvud, prima bett och mörka ögon. God karaktär. Marktrång under rörelse eljest bra steg. 1:a pris ökl. och 2:a pris skl.

Ett av Sveriges bästa avelsdjur för schäfer

Champion NESTOR von der NATTERNBURG-står till avels-tjänst för lämpliga tikar. Par-ningsavgift Kr. 100:—.

Champion Nestor har erövrat första pris, certifikat och heders-pris på samtliga utställningar han blivit utställd, både av sven-ska och tyska domare, samt er-hållit bedömningen: utställning-ens vackraste bruksdjur, i Stock-holm, Göteborg och Malmö.

Dessutom erhållit flera första-pris i avelsklass. Även en av dess avkomma har erhållit första pris, certifikat och hederspris i Göte-borg och Stockholm 1943.

Dir. H. ANDREASSON, Mölndal
Tel. Gbg 27 03 17.

Kennel av Asabo.
Hundgården, tel. 68, Frillesås.

Chip, 1988 UU. Äg. Herr Elis Lindberg, Alsten. Bra bröstdjup. Låg manke. Smalt lår. Ej fullgod vinkling. Är ändock ganska proportionerlig. God karaktär. Bra bett och bra ögon. 1:a pris ökl.

Dennis, 1989 UU. Äg. Wilhelm Bommelín, Hägersten. För stor och högställd. Bra bröst och bringa. Smalt lår. Prima bett och bra ögon. Läpparna ej tillräckligt slutna. God karaktär. 2:a pris ökl.

Erik Menveds Amor, Dsk HSB 69401. Äg. Kamrer Sven Jansson, Täby. Lagom stor, bra bröst och bringa. Normala vinklar. Låret kunde vara kraftigare. Prima bett. Utmärkt steg. 1:a pris ökl.

Pojken II Excelsior, 602 SS. Äg. Doktorinnan Isa Anzen, Saltsjö-Duvnäs. Kraftig bringa och bra bröstdjup. Låg manke. Normala vinklar, bra ben och fötter. Något marktrång under rörelse. 1:a pris ökl.

Fagerviks Aramis, 1134 UU. Äg. Herr Karl Klingsell, Stockholm. Hunden är något högställd. Bra bröst och bringa. Smalt lår. Bra steg men marktrång under rörelse. God karaktär. 2:a pris ökl.

Alf av Fenrisulven, 231 NN. Äg. Fru Hulda Godin -Jöhnk, Spånga. Lagom stor, bra bröst och bringa, bra ben och fötter. Normala vinklar. Bra ögon och prima bett. God karaktär. Något marktrång under rörelse. 1:a pris ökl. och 3:e pris skl.

Ymer av Fenrisulven (Boy), 2320 TT. Äg. Avdelningschef Harry Karlsson, Angby. Kraftig brukshundtyp med bra bröst och bringa, bra ben och fötter. Mörka bra ögon. En hörntand utslagen genom olyckshändelse enl. intyg. God karaktär. 1:a pris ökl. och 4:e pris bruksh.kl.

Fridegårds Arab, 5175 UU. Äg. Herr Gottfrid Fridh, Klinten. Lagom stor, bra bröst och bringa. Låg manke. Normala vinklar. Vackert huvud med prima bett. Ljusa ögon. Ej fast i karaktären. 2:a pris ökl.

Heimdals Saijo (Ray), 1133 SS. Äg. Herr Kurt Björkner, Stockholm. Bra bröst och bringa. Låg manke. Smalt lår. Kort hals. Något fransysk på höger fram. Marktrång. 2:a pris ökl.

Jack, 5623 UU. Äg. Herr John Johansson, Södertälje. Hunden var alldeles för tunn med smäckra exterimiteter och smalt lår. Utåtvidna armbågar och något kohasig. 3:e pris ökl.

King, 2249 UU. Äg. Herr Sune Lilja, Skänninge. En kraftig hund med bra bröst och bringa. Normala vinklar. Smalt lår. Något slappa öron.

Prima bett. Bra steg. Mera frimodighet önskvärd. 2:a pris ökl.

Blacki av Kummelbacken, 1726 UU. Äg. Herr Oskar Kellin, Aspudden. Något högställd med låg manke. Något kohasig. Marktrång under rörelse. Prima bett och bra ögon. God karaktär men något misstänksam. 2:a pris ökl.

Gray av Kummelbacken, 1034 UU. Äg. Fru Astrid Broddman, Stockholm. Lagom stor, bra bröst och bringa, bra ben och fötter. Prima bett. Något låg manke. God karaktär. 1:a pris ökl.

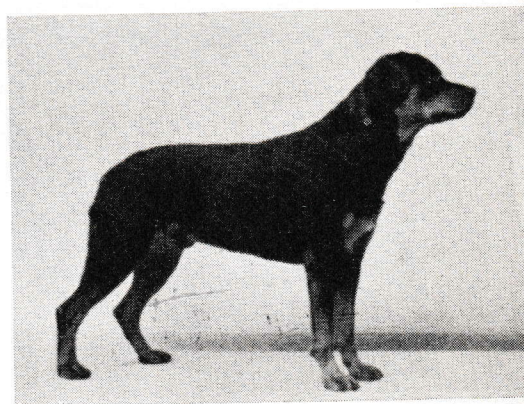
Nalle av Kummelbacken, 1036 UU. Äg. Herr Edvin Olsson, Stockholm. Bra bröstdjup och kraftig bringa. Normala vinklar. Låg manke. Tångbett. God karaktär. 1:a pris ökl.

Körunda Buck, 3402 VV. Äg. Herr Kurt Carlsson, Nynäshamn. Något högställd men proportionerlig. Smal bringa och smalt lår. Bra ben och fötter. Marktrång under rörelse. Massa saknas. Prima bett. God karaktär. 2:a pris ökl.

Lord, 3436 UU. Äg. Hr Erik Clefberg, Västerås. Verkar feminin och har smäckra exterimiteter. Ej fullgod vinkling fram. Något kohasig. Prima bett. God karaktär. Marktrång under rörelse. 2:a pris ökl.

Ulvus von Marjaniemi, 4371 UU. Äg. Fröken Anna-Greta Sellman, Stockholm. Vacker rygglinje med bra manke, rygg och länd. Bra ben och fötter. Prima bett. Öronen något slappa. God karaktär. 1:a pris ökl. och 3:e pris bruksh.kl.

Max, 1121 UU. Äg. Konditor Alvar Eriksson, Södertälje. Rätt god typ, med kraftig bringa

Rottweilerh. ch. Ray, SKKS 601 TT står till avelstjänst.

Äg. Herr Oscar Persson, Sägargat. 8, 4 tr., Stockholm. Tel. 41 95 43.

och bra bröst. Låg manke. Smalt lår. Klumpigt huvud. Hängläppar. Prima bett. Bra steg. God karaktär. 2:a pris ökl.

Schuft, 2976 TT. Äg. Fru Märta Söderberg, Eskilstuna. Högställd med klen benstomme. Fransysk ställning på vänster framben. Smalt lår. Låg manke. Prima bett. Mörka bra ögon. Massa saknas. Något marktrång isynnerhet under rörelse. 2:a pris ökl.

Schäfergårdens Astor (Jack), 1819 VV. Äg. Herr Einar Nyberg, Nyköping. Vacker rygglinje. Bra manke, rygg och länd. Kraftigt bra lår. Bra bröst och bringa. God karaktär. 1:a pris ökl.

Sidar, 1142 UU. Äg. Herr Gösta Nordeman, Södertälje. Vacker rygglinje, bra bröst och bringa. Normala vinklar. Prima bett. Mörka ögon. God karaktär. Något marktrång. 1:a pris ökl.

Silverlyans Dux, 2667 TT. Äg. Fröken Kerstin Timander, Nora. Utmärkt typ. Vacker rygglinje. Bra manke, rygg och länd. Bra bröstdjup, bra ben och fötter. Bra steg. Prima bett. God karaktär. 1:a pris ökl. och 1:a pris skl., certifikat och hpr.

Stej. Äg. Herr Karl H. Karlsson och Fröken Anna I. Johansson, Riksby. Högställd med smala lår och smäckra exterimiteter. Smal i bringan. Ej tillräckligt bröstdjup. Ej fullgott steg. God karaktär. Prima bett. 2:a pris ökl.

Stronghaert av Aros, 2922 TT. Äg. Herr L. Björklund, Västerås. Ganska proportionerlig men en aning kort. Låg manke. Smalt lår. Bra ben och fötter. Prima bett. God karaktär. Ej fullgott steg. 1:a pris ökl.

Sverre (Bill), 2725 UU. Äg. Herr Uno Walén, Stockholm. Lagom stor. Något smala lår. Ej slutna läppar. Bred öronställning. Ej tillräckligt vinklad. Något kohasig. Bra bröst och bringa. Låg manke. God karaktär. 2:a pris ökl.

Champion Säterjäntans Pågen, 139 NN. Äg. Fru Agda Tilosius, Näsby Park. Väl bibehållen brukshund med bra bröst och bringa, bra ben och fötter. Bra steg. En hörntand defekt. Mörka ögon. God karaktär. 1:a pris ökl. och 2:a pris bruksh.kl. Pågens avelsklass belönades med 1:a pris.

Tarzan, 514 PP. Äg. Målarmäst. Arnold Hedberg, Ulvsunda. Normalt bröstdjup, bra bringa. Svag mellanhand. Smalt lår. Låg manke. Prima bett. Mörka ögon. Öronen skadade genom olyckshändelse enl. intyg. Marktrång under rörelse. God karaktär. 2:a pris ökl.

Auto av Trebergsklippan, 385 SS. Äg. Ing. Frank Idre, Gävle. En alltigenom förstklassig hund, där det enda, som stöter ögat, är svansen. Auto har en utmärkt karaktär. Snäll och godmodig men fullständigt orädd. En brukshund som borde komma till användning i avelsarbetet. 1:a pris ökl. och 1:a pris bruksh.kl. och hpr.

Heik von Tychoburg, 3216 TT. Äg. Herr Lars Svartengren, Stockholm. Något högställd, men bra bröstdjup och kraftig bringa, bra bea och fötter. Något halsskinn. Låret kunde vara kraftigare. En tand något defekt. God karaktär. 1:a pris ökl.

Zorro, 4161 UU. Äg. Civiling. Bengt Persson, Roslags-Näsby. Krypt. bedömdes utom tävlan. Lagom stor. Bra bröst och bringa. Låg manke. Smalt lår. Armbågarna ej tillräckligt slutna. Vinklingen ej tillfredsställande. Prima bett. God karaktär. Pris utdelades ej men hunden värdesattes till 2:a pris i ökl.

Drott av Åsabo, 2281 SS. Äg. Fru Mona Götman, Stockholm. Ej fullgod vinkling fram. Smalt lår. Bra ben och fötter. Prima bett. Mörka ögon. Ganska bra steg. God karaktär. 2:a pris ökl.

Wolf II Excelsior, 1284 PP. Äg. Fröken Sophie Wolter, Södertörns V:st. En prima hund, som uppvisade en jämn grupp avkomlingar och därför belönades med 1:a pris i avelskl. Hpr.

Ch. Graff, 645 TT. Äg. Fr. Lydia Ahlgren, Nyköping. Också en prima avelshund, som i sin grupp hade bl. a. 2:a pristagaren i skl. Även Graff belönades med 1:a pris i avelskl. och hpr.

Stockholm i nov. 1945.

Axel Hellgren.

VETERINÄR P. VIRIDEN
Rörstrandsgatan 8, Stockholm
Tel. 31 88 20

Mottagning efter överenskommelse
per telefon.

Svenska Kennelklubbens stamböcker
1924, 1925, 1935 och 1936 uppköpas
till högst tänkbara pris.

Försäljningschef Axel Svensson
Åkervägen 112, Enskede. Tel. 49 07 59

Gör som alla andra klubbmedlemmar i Norrköping beställ Edra möbler och vänd Eder med förtroende till

Carl Widgrens Möbelfabrik & Möbelaffär, Norrköping

Tel. 213 16—253 81

100 årig tradition kännetecknar namnet Widgren som möbeltillverkare.

När det gäller möbel- och inredningsfrågor vänd Eder med förtroende till Möbelarkitekt B. BLOMBERG.

Firma B. Blombergs Utställning

Artillerigatan 51 - Telefon 67 38 67

Konst & Preciosa.

Klubbmedlemmar erhålla rabatt.

HUNDARTIKLAR

Dressyrhalsband, koppel apportbockar, sjukvårdsrullar, spårselar, spårlinor, munkorgar, dragselar, pulkor, skacklar m. m. hundutrustningar till humana priser. Till landsorten mot efterkrav.

Stockholm. Tel. 41 27 92. A. Hellgren, Skånegatan 87,

Dobermannpinchervalpar väntas omkring den 27 december 1945, undan årets vinstrikaste doberman. *Champion Zusanne av Norberga*; 1695 TT, och efter *Mountebanks Dob Dobermann*, 798 RR. Obs. Dessa hundar föra världens förnämsta blodslinjer.

Äg. Fru Astrid Källberg, Djurgårdsslätten 86, Stockholm. Telefon 61 10 32.

Champion Ols Buster, 735 PP, som är landets enda utställnings- och bruksprovschamp. (Dubbelch.) står till avelstjänst för passande tikar.

Äg. Herr Gösta Olsson Ols Kennel, Tegnebyvägen 12 Ängby

Tel. 37 17 13

Lennart Bolmström.

Då jag nu lämnar Skåne för att återbördas till Stockholm, är det med tillfredsställelse jag blickar tillbaka på de gångna "hund"-åren. Svårigheter ha ej fattats och motigheterna ha varit många, men med anpassning och gott humör har allt ordnat sig. Nöjd noterar jag, att några schismer ej förekommit inom Malmöavdelningen. Meningsskiljaktligheter ha funnits, givetvis, men de ha avklarats på sammanträden. Heder och tack!

Jag ber att få tacka alla i Skåne för den gångna tiden. Speciellt riktar jag mig till ordföranden i Malmöavdelningen, Henning Fogelberg. Vad han uträttat för avdelningens tillväxt och förkovran är det nog ej många som har en aning om.

Till slut ber jag få tillönska Skånes brukshundvärld en lyckosam framtid med förhoppning, att nu, då hundsjukdomarna tycks släppa sitt grepp, träningen skall ge påvisbart resultat i prislister landet runt. På återseende!

Lennart Bolmström.

Förändrad adress

Efter herr Bolmströms avflyttning blir Malmöavdelningens adress: *Köpman Harald Spåhl, Hjorttackegatan 9 B, Malmö. Tel. 224 44.*

Prisdomarberättelse för Boxer

vid SBK:s utställning i Stockholm
den 30 sept. 1945

I. GULA Hundar.

Kim av Aros, 5661 VV. Äg. Köpman S. Wollowske, Västerås. Rätt elegant hund, muskulös, och med god resning. Bra bål med gott bröstdjup. Bra exterimiteter. Vacker hals, tyvärr med riklig halshud. Vackert huvud, något hängande läppar. 1 ökl., 3 segr.kl.

Bobby, 659 TT. Äg. Fröken N. Ottoson, Ekortorp. Medelstor hund med uppdragen rygg och avfallande kors. Grovt tungt huvud med kinder, bättre vinkling i hasleden önskvärd. 2 kl.

Borgöns Lord, 3674 TT. Äg. Direktör R. Carlsson, Lidingö. Högelegant hund med stor ädelhet och bestickande resning. Eleganta och vägvinnande rörelser. Utomordentligt vackert huvud med vackra ögon, bra bett. Hunden verkar något "luftig" och hög på benen men min uppfattning är den att han, ännu ej är fullt färdigvuxen. Om ett år skall han säkerligen vara ännu bättre. Prima hund. 1 ökl., 2 segr.kl., hpr.

Borgöns Pompe, 155 TT. Äg. Ingenjör S.

CHAMP. SOLÅKERS CURT (King),
234 MM, står till avelstjänst. Äg. Herr
Knut Törnkvist, Rörstrandsgatan 24,
n. b. ö. g., Stockholm.

Perslow, Stockholm. Elegant hund med härlig färg, bra byggnad, gott bröstdjup. Fast och musklös. Vackert huvud med mörka vackra ögon, bra ben och rörelser. Prima hund. I segrarklassen ställde jag denna hund som etta. Han hade dock en svår konkurrent i nr 3, men verkade mera färdigvuxen än denne. 1 ökl., 1 segr.kl., cert. champ. och hpr.

Fajdo, f. 9 april 1944. Äg. Fru Gun Broén, Stockholm. Rätt muskulös hund men med något för klen benstomme. I förhållande till bålen för stort huvud, med avfallande, lång näsrygg, små kisande ögon. Bettet bra. Framben bra men vinkeln i hasleden kunde vara bättre. Slutna och bra tassar. 2 ökl.

Tikar.

Borgöns Bijou 3678 TT. Äg. Fru Vera Bergh, Äppelvikén. Rätt elegant och nätt tik med god byggnad, bra bog, hals och bröst. Litet, men typiskt huvud, något för kort i nospartiet. Vackra mörka ögon. Bra front, benen bra men alltför långa och smala framtassar. 1 ökl., 4 segrkl.

Kanholmens Kenny, 3229 UU. Äg. Agronom H. Tham, Rönninge. Liten tik med grov benstomme. Litet uppdragen i flanker och buk. Bra front. Typiskt huvud, churu nospartiet kunde önskas något kortare. Öronen något för brett kuperade. Vackra ögon, högt uppdragen mask, sotig i bröstet. Något kohasig vid rörelse, eljest bra extremiteter. 1 ökl.

Lilltösen (Jiska), 724 TP. Äg. Fru Åsa Fjåstad, Lidingö. Av mig förut bedömd, kraftig korrekt byggd tik med god resning, bra rygg och front. Grova välställda ben med slutna vackra tassar men ej tillräckligt fasta bogar. Typiskt huvud med gott bett. 1 ökl., 2 segr.kl. hpr.

Lorry, f. 9 april 1944. Äg. Herr Arvid Lindvall, Nynäshamn. Vål hopkommen tik vad bålen beträffar. Kort och samlad, bra bröst och rygg, bra front. Huvud med för långt utdragen näsrygg och dåligt markerat stop. Bra och slutna tassar men bättre hasvinkel önskvärd. Bra temperament. 2 ökl.

Primadonna (Donna), f. 11 juni 1944. Äg. Fru Peggie Ceder, Riksby. Kraftig och rätt elegant tik med för lång rygg. Bra bröst, vacker hals, bra huvud med mörka vackra ögon. Vid rörelse skjuter tiken upp ryggen. Ville ej visa upp sig till sin fördel. 1 ökl.

Raya, 1777 UU. Äg. Herr Sven Pihlman, Stockholm. Stor och kraftig tik med god resning. För trång rygg. Bra välställda ben med

slutna tassar. Tyvärr uppbär den vackra halsen ett huvud som vore typiskt för en Grand Danois men ej för en boxer. Näsryggen mycket lång och rak. Bettet sluter nästan jämt. 3 ökl.

Ziska, 400 TT. Äg. Försäljningschef Axel Svensson, Enskede. Mycket vacker och elegant tik, muskulös och med bra rygg men har avfallande kors. Bra bröst och bogar. Ädel näts, vackert huvud med vackra ögon. Bra extremiteter. Gott temperament. 1 ökl., 3 segrkl.

Örbyhems Polly. Äg. f. d. Polisman C. M. Mårtensson, Västerås. Synnerligen kraftig och elegant tik med prima byggnad, dock med något välvd rygg. Bra bröst och bogar, ädel hals. Utomordentligt vackert huvud, anmärkningsfritt i alla detaljer och med fullkomliga linjer. Mörka ögon önskvärda. Välställda grova ben, bra tassar. Mycket goda rörelser. 1 ökl., 1 segr.kl., cert. och hpr.

II. TIGRERADE. Hundar.

Don Kosack (Mickey), f. 11 juni 1944. Äg. Peggie Ceder, Riksby. Stor och reslig hund, ej utan elegans, men är för lång i bålen. Gott bröstdjup, bra front. Bra manke, ädel hals. Vacker men något långt huvud med mörka ögon. Stort underbett. Välställda ben. Gången fri. 1 ökl., 1 ökl., 2 segrkl.

Bobbi, f. 3 februari 1942. Äg. Fru Eva Rohnell, Spånga. Mycket grov och tung hund med bra överlinje, gott bröstdjup. Ganska grovt huvud med ansats till kinder, bra bett. Svaga hasleder. Gången på bak ej tadelfri. 2 ökl.

Hobbie Sintramsson, 418 VV. Äg. Fru Estrid Forsbom, Stockholm. Liten samlad hund med kort och fast rygg, bra bröst. Typisk huvud med vackra ögon, bra bett. Rätt grova ben, men står ibland något fransyskt fram. Något kohasig vid rörelse men på grund av hundens sätt att visa sig äro rörelserna svårbedömda. 1 ökl., 1 segrkl. och hpr.

Skaraborgs Tebb, 3645 TT. Äg. Herr H. Andersson, Stockholm. Liten ovanligt kort och sluten hund med god muskulatur, bra bröstdjup, något marktrång i fronten. Hals med halshud uppbär ett huvud med rak näsrygg, saknar haka. 2 ökl.

Trubbi, f. 3 februari 1942. Äg. Herr Karl Wilhelm Ek, Stockholm. Medelstor tik med vacker överlinje. Ej i utställningskondition, lös i hullet och muskelfattig. Välställda ben med slutna vackra tassar. Huvud med svagt stop

avfallande näsrygg och dåligt markerad haka.
2 ökl.

SCHÄCKAR. *Hundar.*

Bassen Belos av Nitahli 2395 TT. Äg. Fru Ebba Swederus, Stuvsta. Grov och tung hund i för högt hull. Bra rygg och bröst. Huvudet typiskt med vackra ögon. Med likformig teckning i huvudet vore hunden vackrare. Står fransyskt fram och har raka hasleder. Ej i utställningskondition. 2 ökl.

Markens Roy, 3771 UU. Äg. Direktör Inge-
mar Odenberg, Stockholm. Mycket vacker och elegant hund, en god modell. Bra rygg, bröst och bogar, ädel hals. Typiskt vackert huvud med mörka ögon, bra bett. Grova välställda ben med små slutna tassar. Bra rörelser, gott temperament. Vacker schäckteckning. Prima hund. 1 ökl., 1 segrkl., cert. och hpr.

Tikar.

Bunti 3611 UU. Äg. Stud. Karl-Ove Örnquist, Ålsten. Kraftig tik med ovanligt, jag skulle nästan vilja säga onormalt bröstdjup. Bra rygg och hals. Bra front, slutna tassar. Korset hängande. Något brett huvud med vackra ögon. Dåligt markerad haka. Bra schäckteckning. 1 ökl., 2 segrkl.

Markens Glory, 3774 UU. Äg. Fru Greta Henre, Stockholm. Högelegant, välbyggd tik med vacker överlinje. Gott bröstdjup, ädel hals, bra front och bog. Utomordentligt vackert huvud med nötblåa vackra ögon. Välställda ben, och flotta rörelser. Vacker schäckteckning. Prima tik men ännu något lätt. 1 ökl., 1 segrkl., cert. och hpr.

Avelsklass.

Rolands Ukås, 2943 PP. Äg. Fru Greta Lund-
quister, Stockholm. Rolands Ukås ställde här upp med fem avkomlingar, nr 3, 4, 6, 22 och 24. Gruppen var ju ej så stor, men utmärkte sig för ovanligt stor homogenitet. Samtliga voro topphundar, typiska och ädla och jag vill särskilt poängtera att de alla hade ett mycket gott temperament. 1 pris, hpr.

Till min ringsekreterare framför jag mitt hjärtliga tack.

Ekerö i november 1945.

Axel Jakobson.

Malmöavdelningen

Prisdomarberättelser från SBK:s Malmö- utställning, för collie och boxer

Collie.

Björkedals Roy, 416 UU. Äg. Lantbr. A. Jönsson, Hammenhög. Helhetsintrycket gott. Halsen en aning för grov. Öronen passabla. En aning underbett. Ben, fötter och hårfärg bra. Hunden kunde ha varit mindre. 2 pris ukl.

Björkedals Rolf, 4666 UU. Äg. Artist G. Laneryd, Ystad. I stort sett samma kritik som för ovanstående. Även här en aning underbett och ett tungt öra. Kropp, ben och fötter bra. Härlag och färg någorlunda. 2 pris ukl.

Leo av Christensén, 4312 UU. Äg. Amanuens T. Krooke, Stockholm. Helhetsintryck bra. Bra huvud och hals samt kropp och svans. God benställning. Väl burna öron. Hunden kunde dock

Hundplattan "JOY"

finnes nu att köpa direkt från fabriken. Lätt att montera. Hindrar ej styrning eller trampning. Pris endast 21:-- kr. inkl. oms.

Obs! Även för damcyklar!

F:å LANDERHOLM & ORHEM,
Postfack 61 14, STOCKHOLM 6.
Telefon 48 30 47

ha varit c:a 5 cm. mindre. 1 pris ukl., 1 pris ökl., 2 pris skl.

Roy, 4747 UU. Äg. Fröken Evy Englund, Kulladal. Rätt bra helhetsintryck. Huvud och hals rätt bra om än något för grovt. Bra kropp, ben och fötter. Då helhetsintrycket dock är något för grovt och överdimensionerat får den 2 pris ökl.

Luhrsjöns Black Romeo (Blackie), 2859 UU. Äg. Herr Erland Ottosson, Osby. Hunden c:a tio cm. för stor varför helhetsintrycket blir överdimensionerat. Bra ben och fötter. Går trångt med bakbenen. Bra öronställning. 2 pris ökl.

Björkedals Rex, 3491 TT. Äg. Grosshandl. A. Svensson, Skillinge. Lagom stor hund med rätt gott helhetsintryck. Huvudet vackert men med för tunga öron. Bra kropp, ben och fötter. 2 pris ökl.

Björkedals King, 3489 TT. Äg. Posttjänsteman S. A. Skantz, Malmö. En hund av lämplig storlek med gott helhetsintryck. Vackert formade mörka ögon och bra huvud med någorlunda väl burna öron. God kropp med bra ben och fötter. Hårlaget gott. 1 pris ökl., 3 pris skl.

Poppelhaga Kim, f. 17 mars 1944. Äg. Dir. Albert Keifer, Malmö. Gott helhetsintryck, men hunden i största laget. Vackert huvud med väl burna öron. En aning saxbett. God kropp, ben och fötter och vacker päls. 1 pris ökl., 4 pris skl.

Acke Diplomaton, 200 VV. Äg. Fru Ingeborg Boberg, Malmö. Utmärkt helhetsintryck med vackert huvud och prima burna öron. Utmärkt kropp med bra ben och fötter. Gott hårlag. 1 pris ökl., 1 pris skl., certifikat, hederspris.

King-Aramis, 462 VV. Äg. Konsul J. Radich, Malmö. Rätt gott helhetsintryck med vackert huvud. Öronen för tunga. Bra ben, fötter och hårlag. Går litet trångt med bakbenen. 2 pris ökl.

Björkedals Rosita, 4170 UU. Äg. Driftsledare W. Nilsson, Malmö. Bra helhetsintryck. Huvudet vackert. En aning underbett. Bra kropp och hårlag. Hunden en aning för hög. 1 pris ukl., 2 pris ökl.

Vivan av Helluland, 291 RR. Äg. Fröken B. Berg, Nordanå. Trots att tiken går med valpar ger hon ett gott helhetsintryck med vackert huvud, prima öron och mörka vackra collicögon. Prima form på bakhuvudet. På

grund av dräktigheten är ryggen icke tillräckligt stark. 1 pris ökl., 2 pris skl.

Sickan av Christensén, f. den 15 februari 1942. Äg. Lantbr. A. Jönsson, Hammenhög. Mycket gott helhetsintryck med prima huvud och mörka ögon samt god resning på öronen. Bra kropp, ben och fötter. 1 pris ökl., 1 pris skl., certifikat och hpr.

Poppelhaga Kyllan, f. den 7 juni 1943. Äg. lantbr. Per Persson, Borrbj. Rätt gott helhetsintryck, men på grund av valpning i dålig kon- dition och omöjlig att bedöma. 3 pris ökl.

Poppelhaga Silva, 4416 UU. Äg. Ladufogde H. Andersson, Vollsjö. Rätt gott helhetsintryck samt huvud och hals. Bra kropp, ben och fötter samt hårlag. För högbent. 2 pris ökl.

Mitzi. Äg. reseombud B. Simson, Lund. Be- rättigad att deltaga på utställningen som collie, men saknar rent collicuttryck samt har antag- ligen spetsblod i sig.

Fix av Helluland, 1548 RR. Äg. Körsnär K. Skantz, Malmö. En tydlig genomarbetad, kraftigt byggd hund, som är proportionerlig i alla delar. Bra ben och fötter. 1 pris ökl., 1 pris brukshundskl., hpr.

Björkedals kennel. Äg. Lantbr. Artur Jön- sson, Vallby. Gruppen i genomsnitt bra, dock individerna i allmänhet för stora, men detta ändras nog av uppfödaren. 1 pris uppfkl., hpr.

Boxer.

Babs, 4245 UU. Äg. Fru Göta Lindblom, Malmö. Utmärkt helhetsintryck. Bra huvud och hals. Utmärkt kropp. Bakbenen prima men frambenen en aning fransyska. Hunden något för vekt byggd. 1 pris ukl.

Brilliant av Kvarnåsa, 4743 UU. Äg. man- talsskrivare Börje Sjöholm, Malmö. Bra hel- hetsintryck med kraftigt, proportionerligt huvud. Halsen en aning för grov. Prima ögon och bra kropp, ben och fötter. 1 pris ökl., 2 pris skl.

Örbyhems Rollo, 1435 SS. Äg. Fru Signe Nicklasson, Hälsingborg. Bra helhetsintryck om än en aning för grov. Bra huvud. Lösa hängan- de läppar och hängande halsskinn. Kraftig kropp med muskulösa ben. 2 pris ökl.

Axons Dux, 1190 RR. Äg. Inspektör W. Jähnert, Malmö. Utmärkt helhetsintryck. Prima huvud och vackra ögon. God kropp, bra ben och fötter. 1 pris ökl., 1 pris skl., hederspris.

Arben (Jeck), 2637 TT. Äg. Herr Erik Hag- man, Malmö. Helhetsintrycket rätt gott. Bra

huvud, god kropp och bra fötter. Står något mjukt i frambenen, men har god resning. 1 pris ökl.

Rolands Lauser, 744 MM. Äg. Polis-konstapel K. Olsson, Malmö. En bra typ, men åren ha tagit ut sin rätt och göra sig bemärkta. Kroppen för fet. Bra ben och fötter. Ögonen en aning för ljusa. 2 pris ökl.

Vejlands Gordon DSK, H. S. B. 64334. Äg. Mekaniker O. Petersen, Köpenhamn. Rätt gott helhetsintryck. Vackert huvud och vackra ögon, men läpparna har något för lösa mungipor. Bra kropp och ben men en aning fransysk. Djupet i framhuvudet skulle vara mera markerat. 1 pris ökl., 4 pris skl.

Boy, f. den 1 maj 1943. Äg. Ingenjör E. Nilsson, Hälsingborg. Gott helhetsintryck, vackert huvud. Halsen väl grov. Utmärkt kropp med goda ben och fötter. 1 pris ökl., 3 pris skl.

Hillgårdens Baron, 1375 UU. Äg. Polis-konstapel Kurt Björklund, Lund. Helhetsintrycket passabelt. Halsen väl tjock och klumpig. Bra kropp men något för slängig. En aning fransysk. Defekta tänder. 2 pris ökl.

Gillis, 24 VV. Äg. Herr Eric Larsson, Malmö. En strålände tik med utmärkt huvud, hals och kropp. Utmärkta ben och fötter. Utan tvekan 1 pris ökl., 1 pris skl., certifikat och hpr.

Vijlands Ulla, DSK. H. S. B. 61585. Äg. Mekaniker O. Petersen, Köpenhamn. Rätt gott helhetsintryck. Näsbenet nedåtböjt, varför framhuvudet icke får tillräckligt djup. Halsen bra. Kropp, ben och fötter bra. 1 pris ökl.

Hillgårdens Klarina, f. den 15 maj 1944. Äg. Fröken Hillevi Sandell, Lockarp. Elegant helhetsintryck. Korrekt vackert huvud med dåliga tänder. Elegant kropp med utmärkta ben och fötter. Trots tänderna 1 pris ökl.

Axons Goldi, 3435 VV. Äg. Lantbrukare A. Mårtensson, Hököpinge. Bra helhetsintryck med utmärkt huvud och hals. Bra kropp, ben och fötter. Utmärkt hårlag. 1 pris ökl. 2 pris skl.

Boxy, 2451 UU. Äg. Doktor A. Grönblad, Malmö. Rätt vacker tik, som dock icke är fullt utvecklade och för närvarande i sin helhet verkar för klen. Alla anatomiska kroppsdelar tyder på en harmonisk utveckling. 1 pris ukl.

Faust, 1166 TT. Äg. Carl Fredriksson, Malmö. Bra helhetsintryck. Rätt bra huvudform, men ögonen stickande. Bra kropp, ben och fötter. Övanligt massiv. 2 pris ökl.

Kyras, 25 PP. Äg. Herr Eric Larsson, Malmö. Bra helhetsintryck. Vackert huvud med prima, mörka ögon. God kroppsbyggnad, bra ben och fötter. Dåliga rörelser på bakbenen, särskilt det vänstra. 1 pris ökl.

Hillgårdens Bill, 1380 UU. Äg. Fröken Hillevi Sandell, Lockarp. Rätt bra helhetsintryck och dito huvud. Bra kropp med något för lång rygg. Goda ben och fötter. Hunden i sin helhet för grov. 1 pris ökl.

Axons Jocke, f. den 22 februari 1944. Äg. Frisör Arvid Löfberg, Hököpinge. Gott helhetsintryck. Bra huvud. Utmärkt kropp med bra rygg. Goda ben och fötter. Påkörd av bil och skadad på vänster bak. Därför sätts den efter nästföljande hund. 1 pris ökl., 2 pris skl.

Ch. Axons Fock, 730 TT. Äg. Kyrkovaktmästare E. Lundgren, Malmö. Samma kritik som för ovanstående, dock bakbenet icke defekt. Något lösa läppar. 1 pris ökl., 1 pris skl., hederspris.

Alegra, f. den 3 augusti 1944. Äg. Herr Len-nart Wressner, Hököpinge. Elegant typ med vackert huvud och mörka ögon. God kropp, bra ben och fötter. Framhuvudet kunde ha varit en aning djupare och tiken i sin helhet kraftigare. 1 pris ökl., 3 pris skl.

Aia, 2636 TT. Äg. Herr Bertil Svenning, Malmö. Bra helhetsintryck. Skapligt huvud. Utmärkt kropp med bra ben och fötter. Masken för mycket uppdragen, därför det bistra uttrycket. 1 pris ökl., 2 pris skl.

Bitzi, 4250 UU. Äg. Civilekonom K. Lückander, Malmö. Rätt gott helhetsintryck. Bra huvud och hals. God kropp, bra ben och fötter. Även här är masken för högt uppdragen och ett bistert uttryck. 2 pris ökl.

Joy, f. den 25 maj 1944. Äg. Mantalsskrivare Börje Sjöholm. Utmärkt helhetsintryck, bra huvud och hals, god kropp, bra ben och fötter och bra hårlag. Inga större anmärkningar. 1 pris skl., certifikat, hederspris.

Ch. Rolands Symftig, 25 PP. Äg. Herr Eric Larsson, Malmö. 1 pris avelsklass, certifikat, hederspris.

Axons kennel, 1 pris uppfödarklass, hederspris.

Herr Eric Larsson, Malmö, 1 pris uppfödarklass, hederspris.

H. Wolgast.

Skaraborgsavdelningen

Den 18 oktober 1945 bildades SBK:s Skaraborgsavdelning. På initiativ av hrr G. Lund, A. Lindblom och S. Källqvist kallades skövdetraktens hundägare till sammanträde å Hotell Billinggen för att dryfta klubbfrågan. Upptagandet av denna fråga är av betydligt äldre datum. Vid en av SBK och arméhundväsendet anordnad instruktörskurs sammanträdde avdelningens ordförande, hr Källqvist, med överkonstapel Einar Stohm, som själv är skaraborgare, därvid spörsmålet om bildandet av en avdelning av SBK kom på tal. Detta var år 1941. Hr Stohm ifrågasatte nämligen om inte intresset för bruks-hundsaken var så pass stort i Skövde, att saken kunde realiseras. Vid detta tillfälle kunde hr Källqvist varken svara ja eller nej. Kort därefter verkställdes en undersökning beträffande ifrågavarande och konstaterades, att dåvarande hundintresset icke var så stort, att det räckte till för bildandet av en lokalavdelning, som hade utsikt att bestå.

Tanken på bildandet av en lokalavdelning skrinlades emellertid ej, utan intresserade personer luftade frågan litet då och då. När vi erforo, att överkonstapel Sund skulle resa ned till Göteborg och döma på SKK:s utställning den 20—21 oktober i år, tillskrev vi honom och frågade, om han hade någonting emot att göra ett uppehåll i resan och härunder hjälpa oss att komma igång med klubben. Hr Sund svarade ja och vi hade nöjet att hälsa honom välkommen till ovannämnda sammanträde. Hr Sund kåserade på ett trevligt och humoristiskt sätt om hundar och om oss människor samt redogjorde för SBK:s syftemål. Han tog för givet, att en avdelning skulle bildas och hälsade oss hjärtligt välkomna bland landets övriga lokalavdelningar av SBK. — Hr Sund hade tyvärr inte tillfälle att stanna till sammanträdet slut, men avdelningen kom till stånd — som han antog — och vi ha fått våra stadgar och vårt klubbnamn antaget av Centralstyrelsen.

En interimstyrelse valdes och består av initiativtagarna, hr S. Källqvist ordförande, hr G. Lund, skattemästare, hr A. Lindblom sekreterare samt fru Eva Bråkenhielm vice ordförande, tillika sammankallande ledamot.

Interimstyrelsen kommer att fungera fram till den 10 februari 1946, då vi ska ha årsmöte.

Den 25 november började vi vår första dressyrkurs, till vilken vi hade nöjet att hälsa ett 20-tal hundägare välkomna. Så gott som samtliga brukshundsraser äro representerade. Dessutom deltaga ett par exemplar av andra raser. Vi knoga på med appelldressyr ute i det fria, så länge vädret tillåter detta, ha uppvisningar med redan utbildade rapport-, spår- och sjukvårdshundar, företaga utfärder, promenader och då det blir snö ska vi träna draghundar, ty draghundssporten kommer ju upp på SBK:s program nästa år. — Genom tillmötesgående från kårchefen för T 2, överste Unge, få vi fr. o. m. den 10 januari 1946 disponera trängkårens ridhus en gång i veckan, så nu kunna vi träna även under vinterhalvåret.

Att vår avdelning redan blivit populär framgår därav, att medlemsantalet redan är uppe i 50-talet och fler blir det säkert, ty vi ha gått in för att bjuda medlemmarna ett omväxlande program vid våra sammankomster. Med hundfilm, musik och annat brukar vi avsluta våra klubbmöten. Veterinär Settergren har lovat att vid ett kommande sammanträde föreläsa över ämnet "De vanligaste hundsjukdomarna".

Slutligen tillönska vi alla landets hundvänner En God Jul och Ett Gott Nytt År!

SBK:s Skaraborgsavdelning.

Nynäshamnsavdeln.

Före år 1941 var hunddressyr och hunduppföstran föga känt i det goda Nynäshamn. I augusti 1941 blev Skräddarmästare Gunnar Svensson i Nacka inkallad till beredskapstjänstgöring i våra trakter och därmed blev också isen bruten. Med sitt oefterhärmliga och frejdiga humör satte han igång med utbildning av nynäshamns hundarna och deras ägare, vilket hade som följd, att en avdelning av SBK bildades. Den därvid valda styrelsen fungerar alltjämt med något undantag när. Detta vittnar om vilket grundmurat intresse för bruks-hundsaken, herr Svensson lyckades ernå.

Avdelningens ordförande, herr Rudenå, har sedan herr Svensson lämnade oss fortsatt med dressyrbetet och sett till att "skutan" hållit rätt kurs. Och när nu hans över hela Sverige kända boxerhund, champion och brukshunden "Sirocco", får vila efter flera års tjänst som

De första "stapplande stegen".

utställnings- och avelshund, så får klubben i stället nytta av hr Rudenå, som delar med sig av sitt vetande.

Den 14 september 1941 var en stor dag för avdelningen, då den fördes fram ett långt steg. Då hade utlysts en tävling, som leddes av representanter från Stockholm och som kommenterades av herr Hellgren på ett absolut suveränt sätt. Alla voro med på noterna — även hundarna! För en lekman var det ofattbart, att en aldrig så olydig hund efter någon minuts behandling av herr Hellgren blev lydigheten själv — d. v. s. i herr H:s hand. Vi trodde först att det var något särfall med den första hund, som kom i fråga, men hur det var så fingo vi belägg för, att herr H. gjorde så med varenda hund.

Efter detta konstaterande satte klubben igång med förädling och många goda resultat uppnåddes vid de varje torsdagskväll anordnade övningarna, som alltid följdes av en del intresserade personer, vilka icke ägde någon hund.

Tack vare detta har klubben — trots lågt medlemsantal — hållit sig uppe och fått god klang i samhället, vars innevånare vid många tillfällen begagnat klubbens möjligheter att anskaffa goda brukshundar. Är det någonting med vovven, som det inte skall vara, så nog rings klubben upp och bekymren dryftas. Så t. ex. var det en gång i höst en hund, som stod och tjöt hela nätterna och störde samhällets nattro. Avdelningsstyrelsen blev uppringd, fallet undersöktes och rättades till. Någon dag senare ringde många, som fått sin sömn störd, och

Utställningen i Helsingfors

Finska Kennelklubbens Unionsektion anordnade den 20—21 oktober utställning för bland annat brukshundsraserna i Helsingfors, vid vilken utställning undertecknad hade nöjet döma bl. a. schäfer, dobermannpinscher och riesenschnauzer. Någon rottweiler var tyvärr ej utställd. Kvaliteten på de utställda hundarna inom schäfer- och dobermanngrupperna var mycket god. Särskilt vill jag framhålla de två bästa schäfer-tikarna Ax, äg. A. Kosiorek, och Erna v. Ittertal, äg. herr B. Brüning, samt den segrande hanhunden Ch. Dux v. Haus Ludolph, som trots sina nära 10 år alltjämt är i mycket god condition. Denna hund äges som bekant av fru Margarita Särkkä. Dux synes ha varit den ledande avelshunden i Finland och har satt sin prägel på stammen, som utmärktes av lagom stora och välbyggda hundar utan framträdande fel. Några hade dock tyvärr otillräckligt uppstående öron. Av dobermannpinschrarna var arkitekt Niveräs tik Niddi v. d. Schwarzwaldperle otvivelaktigt den bästa dobermannpinscher jag någonsin sett. Enda någorlunda jämförbara dobermannpinscher i Sverige äro polisman Saxlings Ahrlola samt skräddarmästare G. Svenssons Ch. Törnevallens Lottie.

Rieserschnauzergruppen däremot var avsevärt

tackade för hjälpen. Andra gånger återigen är det lösa hundar, som springa omkring och göra ofog, vilket snart rättas, därför att klubben har möjlighet att underrätta vederbörande hundägare, som snabbt avhämtar sin "skyddsling". På detta sätt fortsätter vår lilla avdelning att verka för vår sak till båtнад för både myndigheter och enskilda.

Avdelningen ser optimistiskt på framtiden, och den kan i nuvarande stund glädja sig åt ett ökat intresse och en dito medlemsstock med goda och lydiga hundar.

År 1946, då Nynäshamn blir en stad, ska vi försöka att värdigt fira vårt femårsjubileum med en nationell tävling på höstkanten.

Till sist önska vi i Nynäshamnsavdelningen en God Jul och ett Gott Nytt År!

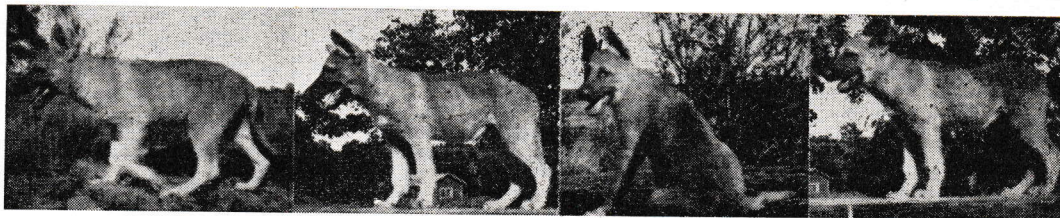
Sekr.

Kennel Excelsior belönas med penningpris på SKK:s utställning 1945.

KENNEL EXCELSIOR

Orlångsjögård, Södertörns Villastad

sämre och kan inte tillnärmelsevis jämföras med de svenska hundarnas kvalitet.

Under hand diskuterades med de finska kollegerna möjligheterna till utbyte av hundar på så sätt, att finnarna skola kunna sända till Sverige exemplar av sådana raser, där finnarna äro överlägsna och vi som likvid skola sända hundar av de raser, där Sverige har den bättre kvaliteten. Ett sådant utbyte har redan börjat.

Ledsamt nog hade ingen av de svenska bruks-hundsuppfödarna begagnat tillfället att tävla vid denna utställning, där de säkerligen haft mycket att lära. De hade dessutom mötts av en gästfrihet, som var något enastående.

Sven Hydén.

GUST. SWÄRD, Smedslätten.
 Artiklar av Koppar o. Mässing.
 Lämpliga som pris *Lampetter, Bric-
 kor, Ljusstakar, Bägare* m. m.
 Mångårig leverantör till våra främ-
 sta återförsäljare inom branschen.

GUST. SWÄRD, Smedslätten.
 Telefon 25 01 46

Kennel Excelsior

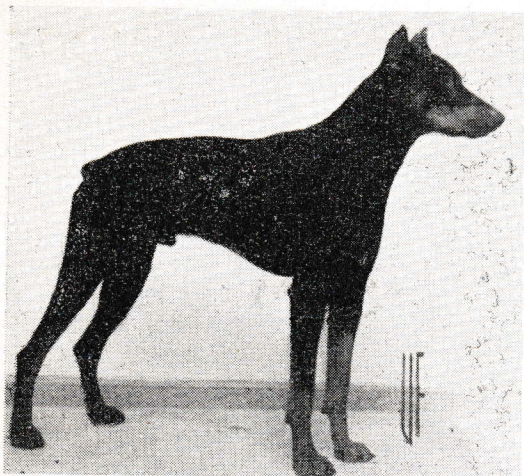
Skandinavien's högst premierade uppfödare av schäferhundar, belönad med bland annat 22 st. 1:a pris uppfödareklass, vandringspris för bästa uppfödning (3 ggr) guldjetong för framgångsrikt avelsarbete, hederspris för uppfödning av arméhundar, SKK:s penningpris m. m.

Valpar till salu efter *Wolf II Excelsior* födda i november u. imp. *Languste von Haus Schütting*, f. i dec. u. imp. *Gilberta v. Stolzenfels*, samt väntas i januari u. *Heidi Excelsior*. Samtliga kombinationer, vars avkomma visat sig vara utmärkta bruks- och avelsdjur, ofta upprepade och beprövade. *Languste* är mor till bland annat åretes rikssegrare i skyddshundsgrupp *Sacco Excelsior*. *Wolf* tävlade tre gånger i avelsklass och erhöi samtliga gånger 1:a pris, hederspris och 1:a pris å samtliga avkomlingar. Alla år 1944 och 1945 utställda *Excelsior*hundar erhöi 1:a pris.

Valparna säljas endast till verkliga djurvännar.

Norrköpingsavdeln.

Året lider mot sitt slut och ett nytt nalkas. Helt naturligt glida våra tankar tillbaka på det gångna året. Glädjande nog kunna vi konstatera, att intresset för våra hundar och för vår avdelning varit mycket stort. Vi ha sålunda avhållit ett flertal träningstävlingar och en officiell tävling. En del medlemmar ha varit aktiva och med växlande framgång deltagit i tävlingar både i Stockholm, Göteborg och Gävle. För att stimulera intresset och för att uppmuntra ägarna av brukshundar till systematisk träning, har styrelsen uppsatt ett träningspris och utarbetat stadgar för detta. En särskild kommitté för landet av dessa tävlingar är tillsatt. Klubbens önskan under nästkommande år är att vår mycket uppskattade stuga skall kunna bli till fullo betald. Skulden uppgår för närvarande till c:a trehundra kronor, och detta belopp kan visserligen synas litet i förhållande till stugans verkliga värde, som uppgår till c:a tretusen kronor. För att kunna förverkliga denna förhoppning

Skönberga Troijj, 2056 UU. Äg. Herr
Sven W. Johansson, Stockholm.

och för att i olika andra avseenden kunna genomföra förbättringar och göra det så trevligt som möjligt för våra medlemmar fordras alla hundvänners bistånd. Vi hoppas därför, att var och en verkar till klubbens bästa, som till exempel genom att skaffa nya medlemmar. I Norrköping finns det 900 hundägare, så möjligheterna äro stora. Gör alla hundägare till medlemmar i SBK, skall vara vårt motto för det nya året.

Till sist önska vi att den goda hundsporten skall gå i samarbetets tecken och att gott samförstånd skall råda mellan klubbmedlemmarna till vårt gemensamma bästa. Väl mött år 1946 och vi önska alla SBK:are *En God Jul och Ett Gott Nytt År!*

Harry Widgren.

Hälsingborgsavgd.

I vårt förra referat omnämndes att vår avdelning ansökt att få anordna officiella bruksprov den 18 november. Ett stort antal hundar anmälades också, ja, så stort t. o. m., att vi voro betänkta att införa en viss begränsning. Men då vi i fjol — tack vare skickliga prisdomare — klarade lika stort deltagarantal, trots att tävlingen förlagts till samma sena årstid, 19 november, vågade vi försöket att låta de anmälda hundarna starta.

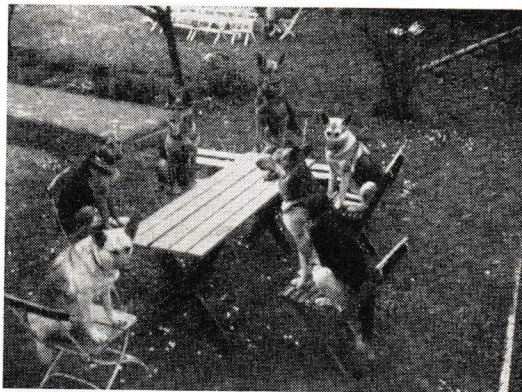
Beträffande tävlingen och resultaten vill jag

som är medlem av tävlingskommittén och för övrigt deltog med min hund, inte yttra mig. Som tävlingsledare fungerade herr E. Bengtsson och som prisdomare hrr Bolmström, Ternros och Lundgren. Avdelningen framför härmed till dessa herrar mitt förbindliga tack för deras oegennyttiga och intresserade arbete samt för den gemyt, som de ådagalade.

Av känd orsak (valpsjukan) har det vid nyåret beslutade arbetet inte kunnat utföras. Det har varit stopp. Inga dressyrkurser och ej heller några tävlingar. Allt detta har heit naturligt verkat menligt på en del medlemmar, som tydligen inte hört ordspråket: "Motgången är till för att övervinnas". T. o. m. sådana medlemmar, som nödgades avbryta förra dressyrkursen, ha inte anmält sitt deltagande — i den nu pågående, fastän de fått löfte om gratis deltagande —. Vi hoppas nu innerligt, att dessa medlemmar samla nya krafter och besluta sig för att delta i vårkursen på Bergafältet. — Hjärtligt välkomna.

Så här ser nästa års önskelista ut: Att vi slippa valpsjukan; att vi uppnå över 100-strecket i medlemsantal (f. n. 80); att vi till sommaren ska anordna en större hunduppvisning som reklam för SBK och dess avdelning i Hälsingborg och därmed vinna många nya medlemmar; att vi ska kunna anordna en dressyrkurs i Högnäs med omnejd, ty intresset för brukshundar och deras utbildning är mycket stort i dessa trakter; att SBK kommer att anordna en instruktörkurs i sydsverige och då helst i Hälsingborg samt att mycket mer står på önskelistan, men det sagda må räcka, ty man kan ju inte få allt på en gång.

Klubbtävlingar komma att hallas varje månad

Var är maten?

för samtliga klasser. Därjämte två officiella, en på våren och en på hösten.

I början av februari 1946 blir det årsmöte, varom kallelse kommer att utsändas per post. Då viktiga frågor äro på tapeten, emotser styrelsen ett mangrant deltagande.

Årsfesten kommer liksom alltid bjuda på överraskningar och en glad kväll utlovas. Anmälnings- (tecknings-) listor finnes hos hr. Axel Scharling, Bollbrögatan 5 a, tel. 120 63, och hr Ake Nilsson, Eksjögatan 10, tel. 143 73.

Till sist vill vår avdelning tillönska alla hundvänner i Sverige och i övriga Norden en God Jul och Ett Gott Nytt År.

Ake Sundqvist.

Karlskronaavdelningen

Vår avdelning statar inte ofta i tidskriften. Jag skall dock försöka berätta något om vår avdelning och de svårigheter, som den har att brottas med på grund av sitt isolerade läge.

Vi verka ju på en plats, som man nästan kan kalla ödemark. Långt till andra avdelningar, dåliga förbindelser, endast ett fåtal intresserade medlemmar och svagt material. Mina utgjutelser kan nog verka som gnäll, men förhållandet är inte det bästa —!

Trots att vi verkat i över tio år, har aldrig medlemsantalet kunnat överstiga fyrtio. Vi göra allt för att skaffa medlemmar, men medlemmarna här nere intressera sig varken för avel eller dressyr —! Visserligen vill alla ha sina hundar dresserade, men detta skall någon annan sköta åt dem. Med en sådan mentalitet är det inte lätt att nå resultat. Tyvärr äro en del hundägare anslutna till Sällskapshundklubben, med vilken vi haft våra duster.

Beträffande hundmaterialet så har detta på de senaste åren blivit betydligt bättre — som väl är. Schäfern är den mest dominerande, men den har hela tiden varit av det nervösa slaget, varför arbetet med dessa djur blivit i det närmaste tröstlöst. Numera har avdelningen tillförts ett antal nya hundar, på vilka vi hoppas mycket, ty dessa ha god karaktär. Ägarna till dessa äro också sådana personer, som visa stort intresse, varför jag hoppas och tror, att deras namn nästa år kommer att skymta i prislistorna.

Efter schäfern kommer boxern och därav ha vi rätt många och goda exemplar, men tyvärr deltaga blott ett fåtal av deras ägare i vårt arbete.

Det finns även en och annan dobermann, som man kan få se ute på träningarna, men dessa äro också litet nervösa, varför arbetet med dem går tämligen dåligt.

Vi äro ännu ej beredda att taga upp kampen med andra avdelningar, då vi ej ha hundar som vi kunna hävda oss med. I höstas försökte vi dock få till stånd en tävling med Växjö-avdelningen, men tyvärr så misslyckades vi, därför att denna avdelning har det precis lika dåligt ställt som vi haft det. Emellertid är vårt och Växjö-avdelningens hopp att till nästa år få en tävling till stånd.

Alla dessa svårigheter, som vi ha att kämpa mot bero nog mestadels därpå, att avdelningen inte är penningstark. Här finnes ingen möjlighet att få in andra pengar än de små medlemsavgifterna, som genast går åt till propaganda och något material.

Under hösten ha vi hållit dressyrkurser på vår träningsplats, som är så belägen, att vi inte kunna träna annat än på söndagarna. Härigenom blir ju ej den rätta kontakten upprätthållen. Någon träningsplats inne i staden kunna vi inte uppbbringa, varför vi få nöja oss med vad som finns. Den hållna dressyrkursen avslutades med en tävling, som tillika var klubbävlan. Av resultatet att döma, måste man nog säga att både förare och hundar gjort glädjande goda framsteg. Ett tillfälle att visa prov på vårt

Deltagare i Barnens Dag-festligheterna.

arbete fick vi vid årets Barnensdagsfestligheter. Avdelningen medverkade härvid genom att ställa förare och hundar till förfogande för festtåget och för den reklam som behövdes.

Tåget drog fram genom stadens gator två söndagar i följd och för vår del gick det alldeles utmärkt. Det var nog den bästa reklam, som avdelningen haft på bra länge. Att detta uppskattades av allmänheten vittnade de många uttalanden om. De flesta undrade hur det kunde vara möjligt att sammanföra så många hundar av olika raser, utan att dessa bråkade eller förde oväsen. Det bästa svaret härpå blev, att hundar och förare, som deltaga i avdelningens arbete kunna visa ett uppträdande av detta slag.

Här följer resultatet från klubbtävlingen: Klass I: 1. Rintie, B. Ljunghäll, 145 p.; 2. Julia, kapten S. Boysen, 132 p.; 3. Key, köpman E. Andersson, 119 p.; Onny, hr Lagerkvist, 109 p. I denna klass tävlade 7 hundar

Klass II: 1. Lord, polisman H. Havby, 258 $\frac{2}{3}$ p. Hp.; 2. Victor, löjtnant S. Stjärnegård, 237 p.; 3. Hassan, fru I. Svensson, 228 p. och 4. Wulf, hr G. Svensson, 203 p. I denna klass tävlade 6 hundar.

En del extra pris utdelades. Sålunda fick Hassan pris i lydnadsmomenten, därför att han var en tredjedel bättre än Lord. Till ekipaget Rintie utdelades extra pris för unghund och ung förare, och slutligen ett flitpris till verk-mästare O. Johansson, som deltagit mest i träningarna med sin Buster.

HH.

Det länder medlemmarna i Karlskrona till heder, att de — trots svårigheter av allehanda slag — arbeta vidare för en sak, som är så nödvändig om man skall hålla sig med en hund. Detta påtalade oförstående för saken är säkert ingen "åkomma" speciellt för Karlskronaborna. Så är det nog över allt, där vår rörelse inte slagit igenom och där Sällskapshundklubben fått insteg, vilket den städse har på sådana platser, där upplysning och personlig omtanke fattas hos vissa hundägare. Men det gäller att inte släppa taget utan hålla ut, ty med energi och god sammanhållning kan man nå goda resultat och det mål man föresatt sig uppnå.

Bliv medlem av
Svenska Brukshundklubben!

Årsavgift kronor 8:—

Halmstadsavdelningen

Det är ganska länge sedan vi läto höra av oss i Brukshunden, och många ha kanske uppfattat detta som ett tecken på överksamhet. Men så har ingalunda varit fallet. Anledning till att inga Halmstadshundar varit med på någon tävling i år beror därpå, att de allra flesta av dem äro för unga. Men vi hoppas att till nästa år kunna deltaga med några hundar i den nu rådande hårda konkurrensen.

På sensommaren inköpte avdelningen en klubbstuga, som nu är placerad på Ostra Stranden, där den står mycket lämpligt såväl ur tränings- som samlings synpunkt. Vid stugans utforsling och iordningsställande nedlade många medlemmar ett förtjänstfullt arbete, vilket länder dem till heder, ty hjälpsamhet är en dygd.

Under sensommaren ansökte vi hos länsstyrelsen att få anordna en propagandauppvisning, men fingo avslag på grund av "samlingsförbudet". Även den sedvanliga nötdressyrkursen höll på att gå i stöpet, men vi lyckades till sist utverka tillstånd hos länsstyrelsen.

Då vår kassa efter inköpet av klubbstugan var ungefär = + — 0, voro goda råd dyra, när det gällde att få till stånd en givande propaganda för den planerade dressyrkursen. Vi fingo dock en propaganda, som slog alla rekord, i form av ett föredrag av kriminalöverkonstapel Sund från Stockholm. Att alla medlemmar skulle komma för att få höra herr Sund, var helt naturligt, men att föredraget skulle röna ett sådant intresse från övriga hundägare, hade vi dock inte vågat hoppas på. Åhörarna sutto med öronen "på skait" och vidöppna munnar, det senare troligtvis för att kunna insupa varje ord från hr Sund. Hans trevliga och spirituella framförande belönades också med entusiastiska applåder — men riktigt nöjd var dock inte publiken och ej undertecknad heller för den delen. Anledningen härtill var naturligtvis — att hr S. inte höll på ytterligare en tre till fyra timmar. Jag vågar påstå, att det nog var många jämte undertecknad, som skulle offrat all sömn den natten för att fått höra hr S. tala om våra hundar. De, som tidigare inte voro "hundbitna", när de gingo till föredraget, skulle enligt min mening behöva bli föremål för en viss "undersökning". Jag skall dessutom vilja rekommendera Stockholms stadsfullmäktige att åhöra ett föredrag av herr Sund, men då det torde

vara förbjudet med enlevering, går det väl ej för sig, för självmant (våga) vill de kanske inte komma —?

Till vår dressyrkurs, som började i mitten av oktober, inkommo många anmälningar och en stor del av dessa voro otvivelaktigt hr Sunds förtjänst. Kursen har nu pågått i snart två månader och alla deltagarna äro storbelåtna, så vi hoppas, att till våren kunna anordna en fortsättningskurs.

Fru doktorinnan Salvén, som på grund av bristande tid var nödsakad att avsäga sig sitt uppdrag som avdelningens sekreterare, kvarstår dock som en mycket stor hundälskare. Styrelsen består efter omändringen av följande personer: Grosshandlare Bernh. Aronsson, Åkersgränd 5, tel. 141; v. ordf. Revisor Oskar Karlgren, Plönegatan 12, tel. 33 34; sekreterare Industrijäntesteman Nils Widell; v. sekr. Sergeant G. A. Danckwardt, Olof von Dahlingsgatan 8, tel. 25 91; kassör Herr John Johansson, Helmfredsgatan 40, tel. 5231, samt doktorinnan Salén och Löjtnant Bengtsson.

Förutom vad som ovan nämnts har klubben vid flera tillfällen varit representerade bl. a. under de Blindas dag, då ett 20-tal hundar voro med och defilerade. Vid samma tillfälle gjorde Barré av Trebergsklippan och hans husse, herr Svensson från Göteborg, en mycket uppskattad uppvisning inför den tusenhövdade publiken. I början av året deltog även avdelningen i en av 16 hundgård anordnad draghundsuppvisning, som åsågs av c:a 500 personer.

Halmstadsavdelningen får till sist önska alla SBK-medlemmar en Gud Jul och ett Gott Nytt År och är det även vår önskan att till våren få sammanträffa med så många hundförare som möjligt vid vårtävlingen, som vi hoppas få anordna här i Halmstad.

Nils Widell.

Föreningen Bruks- hundarna

Föreningen Bruks Hundarna, utbrytningen inom SBK med det egna namnet och kanske även i viss mån de egna vägarna, går nu in i sin första jul och tänker med den börja en tradition. Vi ska' ha julfest. Med ungar och mammor och tanter och farbröder och allt både stort och smått, som kan glädjas åt julgran och

karameller, russin och filippin och åt ringdansen kring granen.

Vi föddes ju, liksom en gång Salig Dumbom, redan vid unga år och den lyckliga händelsen ägde rum den 11 februari. Att det var en välkommen batting, bevisar hans 70 faddrar och fadderallor, vilka under årets lopp utökats med ytterligare ett 70-tal trevliga tanter och farbröder.

Våren gick mest i organisationens och träningens tecken — ett försök att få ordna officiella bruksprov hos vår livaktiga avdelning i Trollhättan gick i stöpet på grund av valpsjukan — och sedan var det bara att fira sommaren som sig bör på västkusten med segling i dom bitar av vår gråa och blå, en smula oroliga och karga, men ack, så älskade skärgård, som Kgl. Marinförvaltningen behagat upplåta som riskfri. Att det även badas i saltvatten, det faller av sig själv. Det gör t. o. m. stockholmare, när dom kan komma åt.

Brunbrända och arbetsugna spänstade vi så mot senare hälften av augusti in i tävlings-säsongens begynnande småputter, vilket under september-oktober rusade upp i rena stormkoket för att under november med ett och annat bubblande sakta svalna av igen. Själva hade vi den 2 september en serietävling i Partille med 14 deltagande hundar, officiella bruksprov — även de i Partille — den 9 september med 24 hundar (varom mera på annan plats i detta nummer) och så den 11 november en andra serietävling i Mölndal omfattande 13 hundar. Som synes har vårt bestånd av tävlande hundar inte varit så synnerligen stort, vilket ju knappast heller var att vänta. Men till nästa år kommer vi igen. Varenda kotte har nämligen skaffat sej hund i år och tänker börja härja i prislistorna till våren. Anlagsprov ha redan avlagts av ett 10-tal unghundar och fler kommer det, när vitsipporna börja. T. o. m. våra styrelseledamöter ha köpt valpar och ska börja tävla, så nu inträffar förmodligen den situationen att ingen vill vara styrelseledamot eller funktionär, alla vill bara träna och tävla. Vilket kanske kan ge anledning till reflektioner angående en förenings sammansättning. Och medan vi ändå är inne på tävlingar, träning och reflektioner, så ska vi be att få tacka herr kriminalöverkonstapel Sund, för att han ogillar tredje graden. Ätminstone mot hundar. Var snäll och tjata om det där lite oftare. Det kan vara hälsosamt för svenska folket, enkannerligen

den hundägande delen därav och speciellt och i allra högsta grad den tävlande delen, att då och då bli påmint om, att lynnigt folk ska inte hålla sej med hund som någon slags avledare och har man råkat in i en nervkris, så ska man gå ut och gå — utan hund.

Vi var välan med och härjade på något som heter Rikssegrarprovet också. Skickade upp tre givna rikssegrare till Stockholm, en i varje grupp, så när som på sjukvårdshundsgruppen, plus 4 "gubb" och en dam och kom hem med irrande ögon och svansen mellan benen hela gänget.

Eller, som trubaduren på ett av våra angående medlemsträff med känsligt darr på stämman kvad:

"Det var ett glatt och segertippat gäng som lämna stan för att ge Stockholm däng det var den gamle Wulf och Rietz och Brix och alla gamla kända förartrix.

Och slut det var på denna granna dag på gott och ont av allehanda slag vårt segerhopp i fjärran nu försvann och vi fick hurra blott för dem som vann.

Men vi ska komma åter nästa gång med pukor och trumpet och segersång för vi har Dea, Bässie, Boy och Key och Pejlo, Silva, Katja och så Frey.

Ja, förutom våra serietävlingar och det officiella bruksprovet ha vi hunnit med fyra välbesökta medlemsträff med bl. a. filmförevisning och kritik av genomförda tävlingar, dans etc. samt en större höstfest, vilken även den refereras på annan plats i detta nummer. Vad som återstår är en planerad nattävling och en vintertävling samt en "pratkväll" för funktionärer och tävlingsförare med anledning av de nya provningsordningarna.

Men innan de två sistnämnda punkterna på vårt program gått av stapeln, ha vi förvisso hunnit med att privatim önska våra närmaste och våra egna vänner och medlemmar En God Jul och Ett Gott Nytt År och vi be redan nu, att till övriga lokalavdelningars medlemmar samt till Centralstyrelsen med tillhörande VU och kommittéer få göra detsamma, med en extra tillönskan åt allesammans om vila, ro och frid under julen och en nyårsnatt, där alla våra gemensamma önskningar och förhoppningar på

Landskampen Finland—Sverige

i Åbo den 10—11 november 1945

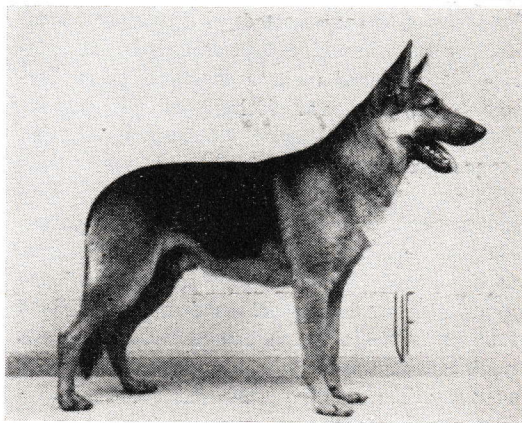
Till landskampen hade på ett undantag när uttagits de hundar, vilka inom rapport- och spårhundsklasserna placerat sig bäst vid rikssegrarprovet. Laget hade följande utseende: Rapporthundar: Prince Noir, riesenschnauzer, Isidor Karlsson, Stockholm, Ch. Aia, sch., Melvin Svensson, Stockholm, och Rigo av Aros, boxer, Åke Hultgren, Västerås. Spårhundar: Dixia, sch., Henning Gelin, Uppsala, Ch. Jeff av Wennberga, rottw., Helge Nyberg, Lilla Alby, och Ch. Ols Buster, rottw., Gösta Olsson, Ångby.

Resan anträdde den 8 november med s/s Heimdal. Efter en mycket svår överresa med en vindstyrka på 20—25 skundmeter, där såväl hundar som förare hade kännning av de kraftiga vågorna, anlände sällskapet till Åbo vid 12-tiden den 9 november. Där möttes vi av våra finska värdar från Suomen Palveluskoraliitto med

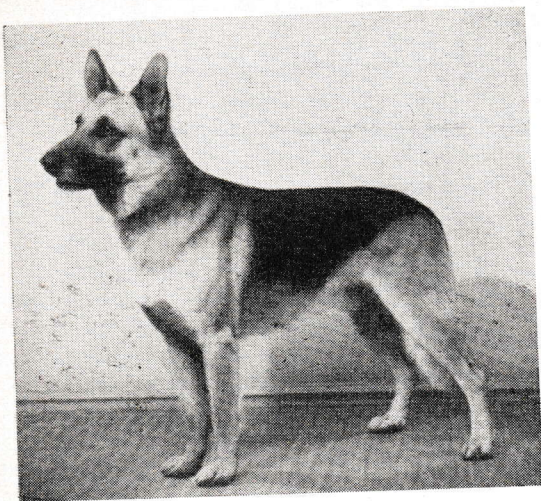
kommande år i samband med våra alldeles speciella vänner, ska i glädjans tecken frysa ihop till en hållfast verklighet.

Till våra speciella önskemål för 1946 ha vi att få återkomma på nyåret.

Th.

Portos av Åsabo, 5044 UU. Äg. Fröken Margit Johansson, Ålsten.

Auto av Trebergsklippan, 385 SS, står till avelstjänst, Auto har i år erövrat flera 1 pris i ökl. och 1 pris i bruksh.-kl. Äg. Ing. Frank Idre, Karlavägen 4, Gävle, Tel. 52 36

överstelöjtnant Rostedt samt herrar Liljeros och Toiwonen i spetsen. Direktör och fru Öller anlände med ett senare tåg från Helsingfors. Inkvarteringen var förstklassigt ordnad på hotell Maakunta, där även de finska deltagarna voro inkvarterade. Hundarna fingo vi ha med oss på hotellrummen och för deras förplägnad var det väl sörjt. Efter en förstklassig välkomstlunch, där vi hade tillfälle att bekanta oss med våra finska sportkamrater, återvände vi till hotellet, där överstelöjtnant Rostedt på finska och svenska gav en orientering över tävlingen. På uppsatta kartor kunde man få en överblick av tävlingsplatsen, som var förlagd en mil utanför Åbo. Här ägde även lottdragningen rum. Rapporthundarna skulle gå på tre banor med en finsk och en svensk hund på varje bana. Den sammanlagda rapportsträckan var 8,000 meter. Hjälpförarna, vilka här voro spårhundförarna, gingo ut med hundarna 1,000 meter och denna bana fingo hundarna springa fem gånger, varefter en förlängning på 500 meter vidtog, vilken hundarna fingo spåra, varefter de återsändes till utgångspunkten. Banorna voro mycket krävande. Hela sträckan var en formlig berg- och dalbana. Den började med 50 meter ängsmark och därefter kom ett berg, som måste

forceras, varefter åter en äng vidtog och sedan slutade sträckan uppe på ett bergskrön. Då snön låg minst fotsdjup förstär man, att banan var allt annat än lättsprungen. Av särskild anledning förekommo inga störningar på sträckorna. Två domare tjänstgjorde på varje bana. De tekniska arrangemangen voro förstklassiga och fungerade perfekt. Telefonförbindelser voro ordnade på alla banor. Förutom tävlingsledningen som sådan var det tydligen herr Toiwonen, som kunde taga åt sig äran av de förstklassiga anordningarna.

Överstelöjtnant Rogstedt och undertecknad fungerade som s. k. överdomare eller fullmäktige. Det var en hel stab domare i arbete. Av oss tidigare kända personer tjänstgjorde bl. a. direktör Lasila från Tavastehus, herr Liljeros från Åbo, kapten Nattunen och herr Brining J:or från Helsingfors.

Spårhundarna hade två spår, varav det första var 1,500 meter långt med sex utlagda apportföremål och uppsökande av utgångspunkten inom ett område på 50 kvm., där även på grund av spårnsnön förledningsspår voro utlagda. Det andra spåret var 1,000 meter långt med angiven utgångspunkt, två föremål och spårläggaren i slutet på spåret. Det första spåret var tre och det senare 1 timme gammalt. En domare medföljde varje spårhund. Det var sannerligen en god prestation såväl av domare som av förare, ty även här var terrängen mest att likna vid en berg- och dalbana. Poängsättningen på spåret var nytt för oss. Som exempel kan nämnas att första spåret gav högst 60 poäng uppdelat på följande sätt: Uppsökande av rätt utgångsriktning gav 10 poäng, förarens uppträdande vid samma tillfälle värdesattes med 4 poäng. För varje upphittad apport blev det 6 poäng och slutligen värdesattes själva spårarbetet med 10 poäng.

De svenska hundarna lyckades bra. Rapporthundarna belade första, andra och fjärde plats och spårhundarna placerade sig som etta, trea och sexa. Mig överraskade de finska spårhundarna positivt, där konkurrensen var hård. I rapporthundklassen däremot voro de svenska hundarna överlägsna. Det var endast en finsk rapporthund, som gick perfekt. En misslyckades alldeles och en tangerade maximitiden.

Appellmomenten ägde rum på söndagen och voro förlagda till idrottsplatsen i Åbo, där allmänheten ägde tillträde mot erläggande av

entréavgift. Appelltävlingen ingick icke i själva tävlingen som sådan, men även här placerade sig de svenska hundarna i täten med Ch. Jeff av Wennberga som bästa hund.

På lördagskvällen voro svenskar och finnar inbjudna till komerserådet Aline Grönberg, som visade sig vara en förtjusande värdinna. Hon hade gjort allt för att gästerna skulle trivas. Efter middagen utdelade hon svenska och finska sångböcker och det sjöngs omväxlande på finska och svenska. En improviserad visa om tävlingen sjöngs även, tyvärr för oss på finska, men efter applåderna att döma måste den ha varit bra. Då det började bli sent och man tyckte att tiden för uppbrottet nalkades, förklarade värdinnan att det inte var någon brådska med den saken, för "mina gäster bruka ej gå förrän fram mot fyra-femtiden". Spänstigt av en dam, som dock närmade sig de sjuttio.

På söndagen hade direktör och fru Öller ordnat med lunch för de svenska gästerna. Trots förtjusande värdskap måste lunchen bli kort, ty den förut nämnda appelluppvisningen skulle börja på idrottsplatsen kl. 13.

På kvällen var det ordnat med supé och prisutdelning. Före prisutdelningen spelades de båda ländernas nationalsånger. Under supén hade undertecknad tillfälle att tacka de finska värdarna för deras visade gästfrihet och för den kamratanda, som varit rådande hela tiden. Särskilt nämndes dir. Öller såsom varande initiativtagare till den hållna landskampen. Förutom de ståtliga prisen fick var och en av deltagarna en liten bricka med inskription som minne av **landskampen**. Svenska Brukshundklubbens plakett i brons utdelades till samtliga finska tävlande, vilka dessutom som extra pris fingo mottaga ett läderkoppel och ett halsband. Svenska Brukshundklubbens plakett i silver tilldelades överstelöjtnant Rostedt, direktör Öller samt herrar Liljeroos och Toywonen.

På måndagen reste vi svenskar till Helsingfors. Hundarna fingo stanna kvar hos våra finska vänner i Åbo. I Helsingfors hade det ordnats med ~~privatinackordering~~ hos därvarande klubbmedlemmar. På kvällen voro vi inbjudna till en middag på restaurant Adlon, och därefter styrdes kosan till en klubbmedlem, härads-hövding Väino Eloniemi, i vars gästfria hem en nattsexa var anordnad. Denna varade till fram mot morgontimmarna. På tisdagsmorgonen besågs Helsingfors och diverse inköp gjordes. Tåget tillbaka till Åbo gick redan kl. 11.

Vi anlände till Åbo vid 7-tiden och möttes där av Åboklubben med herr Liljeroos i spetsen. Efter ett uppehåll på hotellet, där deltagarna avtackades av herr Liljeroos och var och en av oss fick som present en finsk flagga, anträdde färden per abonnerad buss till båten, vilken skulle avgå vid 19-tiden. Vid avfärden skedde ömsesidig avhurrning och efter en stund var Finlandsresan ett minne blott, men ett angenämt minne, som deltagarna sent skola glömma. Ett hjärtligt tack till våra finska värdar och övriga sportkamrater.

Hemresan var betydligt lugnare. Efter allt nattvak dröjde det inte länge förrän samtliga fallit i morfei armar. Vid ankomsten till Stockholm möttes vi av Centralstyrelsens ordförande, direktör Rosengren, och sekreterare Hydén. Direktör Rosengren tackade deltagarna för en god sportprestation.

Resultat av tävlingen.

Fältarbetet. Rapporthundar. Prince Noir, Isidor Karlsson, Sverige, 106,25 p., 1:a pris, 1:a plats. — Ch. Aida, Melvin Svensson, Sverige, 95,9 p., 1:a pris, 2:a plats. — Karskin-Viri, Pauli Karmala, Finland, 84,05 p., 2:a pris, 3:e plats. — Rigo av Aros, Åke Hultgren, Sverige, 67,55 p., 3:e pris, 4:e plats. — Taiston-Asko, P. Luotola, Finland, placerade sig ej. — Pila Viiri-Ruija, Levi Liikola, Finland, bröt tävlingen.

Spårhundar. Dixä, Henning, Gelin, Sverige, 100 p., 1:a pris, 1:a plats. — Taiston-Iro, J. Moilanen, Finland, 100 p., 1:a pris, 2:a plats. — Jeff av Wennberga, Helge Nyberg, Sverige, 99 p., 1:a pris, 3:e plats. — Ax, Stig Hallonblad, Finland, 96 p., 1:a pris, 4:e plats. — Kurjenkasken Jeri, O. Karlsson, Finland, 83 p., 2:a pris, 5:e plats. — Ch. Ols Buster, Gösta Olsson, Sverige, 81 p., 2:a pris, 6:e plats.

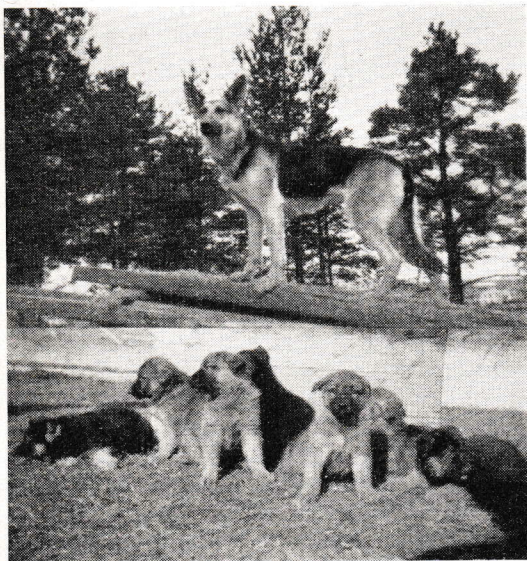
Appellprov. Jeff av Wennberga, Helge Nyberg, Sverige, 99 p., 1:a plats. — Ch. Aia, Melvin Svensson, Sverige, 98,5 p., 2:a plats. — Rigo av Aros, Åke Hultgren, Sverige, 98 p., 3:e plats. — Taiston-Asko, P. Lutola, Finland, 97,5 p., 4:e plats. — Prince Noir, Isidor, Karlsson, Sverige, 96 p., 5:e plats. — Dixä, Henning Gelin, Sverige, 96 p., 6:e plats. — Ch. Ols Buster, Gösta Olsson, 88,5 p., 7:e plats. — Karskin-Viri, Pauli Karmala, Finland, 88 p.,

8:e plats. — Kurjenkasken-Jeri, O. F. Karlsson, Finland, 87,5 p., 9:e plats. — Ax, Stig Hallonblad, Finland, 85 p., 10:e plats. — Taiston-Iro, J. Moilanen, Finland, 63 p., 11:e plats.

Till sist vill jag till de svenska tävlingsdeltagarna framföra ett hjärtligt tack, dels för vad de presterade med sina hundar och dels för deras korrekta och sportmannamässiga uppträdande. Då det alltid var sent i säng och tidigt upp om morgnarna gällde det att hålla balansen. De visade på alla sätt att de voro värdiga representanter för Sverige.

Stockholm i november 1945.

Axel Hellgren.

En idyll från Kennel av Ulvenklo, Polly av Åsabo med sina småttingar, äg. Elis Perneskog, Skelefteå.

Schäfervalpar

med utomordentliga blodslinjer kunna påtingas för lev. efter årsskiftet.

Kenneln har 5 avelstikar

Köpman E. Perneskog, Kennel av
Ulvenklo Kågevägen 23, tel. 114 55,
Skelefteå

Chore och Silva

DISKUTERA DRAGHUNDSTRÄNINGEN

Chore: Du, Silva, som har en husse som är skicklig sportsman, kan du tala om hur man egentligen skall lägga träningen, när man nu ska ge sig i kast med någonting, som åtminstone för mig är så nytt som draghundsporten?

Silva: A och O är förstas konditionsträningen, och den kan man börja med långt innan snön kommit genom skogs promenader, som är det roligaste jag vet, och så genom cykelpromenader förstas, som inte är fullt så roliga men nog så nyttiga. De senare få gå i lagom takt förstas.

Chore: Ja cykel ja. Jag får springa med cykeln, men det är nästan det värsta jag vet, för mina tassar håller inte.

Silva: Det finns ett fint preparat mot tunnslitna tassar som heter Tanin, och spruckna tassar kan man sköta med fett.

Chore: Hur gör man sedan, när snön kommit då? Då får man väl börja med pulkan? Förra året fick jag vara med om en sådan där draghundstävling, och då hade jag faktiskt aldrig förr sett en pulka. Pulkan var kärv som om det varit sand under den, selen tryckte och jag undrar om den inte var litet för stor, lasten var förskräckligt tung och vägen evigt lång. Jag visste faktiskt inte hur jag skulle orka runt.

Silva: Där gjorde nog din matte alla fel hon kunde på en gång. Förutsättningen för alla tävlingar är naturligtvis träningen. Den skall börja med tom pulka och lagoma sträckor. Först så småningom ska lasten komma till och likaså längden på sträckorna. Annars kan man ju få hjärtfel, vet jag!

Chore: Det där stämmer nog, för till nästa tävling jag var med om hade jag fått mer träning och då tyckte jag det var riktigt livat. Då hämnades jag genom att springa ifrån matte, och jag såg nog hur hon slet för att hinna med, men jag var inte ett dugg trött.

Silva: Ja, och så är det lika viktigt att pulkan vallas likaväl som skidorna.

Chore: Ja, det hade hon visst gjort då, och det var en väldig skillnad på glidet, om man nu kan kalla det så.

Silva: Avsikten med den där gradvisa träningen är också att man skall gå in sig i selen. En ny dragsele är alltid litet hård och obekvämt, men så småningom formar den sig efter en och då trycker den inte alls. Den måste naturligtvis vara väl avpassad så att den vilar jämt på bogarna.

Chore: Det är en annan sak, som jag skulle vilja fråga om. En gång körde vi över ett kärr, och då blev visst pulkan våt och sedan var det liksom slut med glidet.

Silva: Ja, det var så klart, att det blev slut med glidet, för det frös naturligtvis is under pulkan. Då har husse eller matte ingenting annat att göra än att spänna ur och skrapa bort isen med en skarp kniv, som bör höra till en välförsedd draghundstävlares utrustning. Likaså bör dom ha med sig kraftiga snören och några remmar, för att kunna lappa ihop trasiga skaklar och andra saker, som lätt kan gå sönder, när man kör i kuperad terräng eller i skog.

Chore: Ja, det var väl egentligen allt jag ville fråga om. Vänta, en sak till var det. Ibland på vintern under så där hård träning blir jag så slut och urlakad, att jag knappast tycker att livet är värt att leva. Men det kan man kanske inte göra någonting åt?

Silva: Jo då, det kan man visst. Både arbetet och kölden tär på krafterna, och frånvaron av sol minskar vitamintillgången. Ett stycke rått kött då och då ger fart åt de slocknade livsandarna. Kalk är visst någonting man också behöver och likaså fiskleverolja, som innehåller massor av vitaminer. Att upphöra med träningen under en hel vecka eller så, gör att man riktigt längtar efter att få hoppa i selen igen.

Chore: Säger du det. Ja, jag ska väl se till att träningen läggs upp efter dina riktlinjer, och i vinter skall jag mäta mina krafter med dig på tävlingsbanan och hoppas på bättre resultat. För mig förstås!

**Anmäl Edert deltagande
i balen på Göta Källare
den 13 januari 1946**

Skellefteåavdelningen

Trots att vår lokalavdelning bildades för endast några månader sedan ha vi redan hunnit få 32 aktiva medlemmar, vilka bedriver ett intensivt arbete för att appelldressera hundarna och även för att lära sig själva hundedressyrens

Färdiga för träning.

mysterium. Det mest intresserade arbetet har nedlagts av våra styrelseledamöter polisman Sundberg, kamrer Nordahl och löjtnant Andersson.

Vi anse oss ha kommit så pass långt att vi vågat anhålla om tillstånd att anordna svenska mästerskapen för draghundar i samband med skid-DM i Skellefteå. Tävlingen kommer att ägt rum den 20 februari. Vi ha redan utsett tävlingsledning samt inkvarterings- och prisanskaffningskommittéer och preliminärt ha vi redan utstakat banorna. Till vår stora glädje ha vi erfarit att vi även hedrats med uppdraget att ordna dessa tävlingar. Självklart hoppas vi på stor anslutning från brukshundfolk över hela Sverige och vi skola göra allt för att låta besöket bliva ås trivsamt som möjligt.

B. H. A.

Gotlandsavdelningen

Tore Dahlgren.

Det var med en viss nyfikenhet, som jag äntrade trafikplanet på Bromma den 27/10 1945 för vidare färd till Gotland och SBK:s avdelning där. Nog hade jag på känn, att det fanns en gedigen liten avdelning på den mångomjungna ön, men att den var så pass stabil — vilket jag med glädje konstaterade — hade jag dock icke drömt om. Samhörighet och förstående för varandras svårigheter voro de mest framträdande egenskaperna bland medlemmarna. Just dessa egenskaper, som äro så nödvändiga inom en sammanslutning, om denna skall kunna räkna med att göra sig gällande. Då däremot splittring och förtalskampanjer medlemmarna emellan äro ägnade att skapa otrevnad och mistroende. Sådana ord som, har Du hört sista nyheten om den och den, det är för *gräsligt* etc., visar för det första, att just den, som uttrycker sig på detta sätt bland nyvordna medlemmar, är den sämsta av alla. Någoting sådant hörde jag glädjande nog inte av vid mitt besök på Gotland —!

Det var ju inte om livets avigsidor som denna lilla redogörelse skulle handla, utan om vår Gotlandsavdelning och dess arbete.

Vid planet möttes jag av den glade och sympatiska trubaduren löjtnant Tore Dahlgren, som ledsagade mig till lördagskvällens samlingsplats, där jag sedan visade några skioptikon-

bilder och pratade hund. Under detta prat erfor jag, att medlemmarna voro rätt så hemma i exterjörebdomningens hemligheter. Efter hundpratet blev det fest — och vilken fest sedan, vilket gemyt! Tore Dahlgren sjöng till luta på ett sätt, som frammanade stormande applåder. Det pratades, dansades och äts och glädjen stod högt i tak. Vid midnatt skildes vi åt för att vila ut till söndagens tävlingsansträngningar.

På söndagsmorgonen samlades vi åter till en träningstävling, som jag fått i uppdrag att leda och döma. Vi följde förslaget till den nya nu av Svenska Kennelklubben fastställda appellklassen. Det var många goda resultat som uppnåddes. Här följer några ord om de olika ekipagens prestationer.

Segrare blev som sig bör avdelningens chefsinstruktör Gösta Andersson med schäfertiken Kety, 1981 UU, som var en pigg och följsam liten hund, som erhöll 252 p. och hade blott ett misslyckat moment, platsuggande i grupp. Som tvåa placerade sig Stig Johansson med arméhunden Nero och fick 250 p. Nero var genomgående god men kanske något långsam. Han spårade bra, men tog ej upp några föremål. Riesenschnauzern Kaska av Ingehäll, 2711 UU, med Tore Dahlgren som förare kom därefter och fick 240 p. Hon var mycket bra i alla moment utom apportering och spårning samt inkallande, där hon var för långsam. Gösta Jonasson med schäfern Vargo, 969 PP, fick 233 p. för ett mycket gott arbete. Spårningen och skottoberördheten voro två svaga men dock godkända moment. Eljest överbetyg. Kommando "spår, apport" skall uttalas mera ömt och känsligt —! Den lilla livliga schäferhunden Sahilo, 809 VV, med Tor Jonsson som förare fick 230 p. Kan bli en bra spårhund. Svagaste prestation var budföringen och uppträdandet vid plötsliga överraskningar, där en viss rädsla konstaterades. Ej färdig beträffande budföringen. Eljest överbetyg. Schäfern Barry, 558 TT, fick 213 p. för ett jämt arbete, som husse, Georg Johansson, säkert kan bättra på. God i spårning. En ofrivillig handrörelse från föraren och hunden lämnade platsen vid platsliggande i grupp och så rök 30 poäng all världens väg. Därefter kom schäfern Elona 968 PP, förd av Yngve Svensson, med 212 p. Tiken skulle vara något mera frimodig. Hon hade god karaktär. Blev godkänd i spårningen. Skall läras apportering. Dea, schäfer, förare O. Pettersson, var en mycket god tik, som missade spåret och

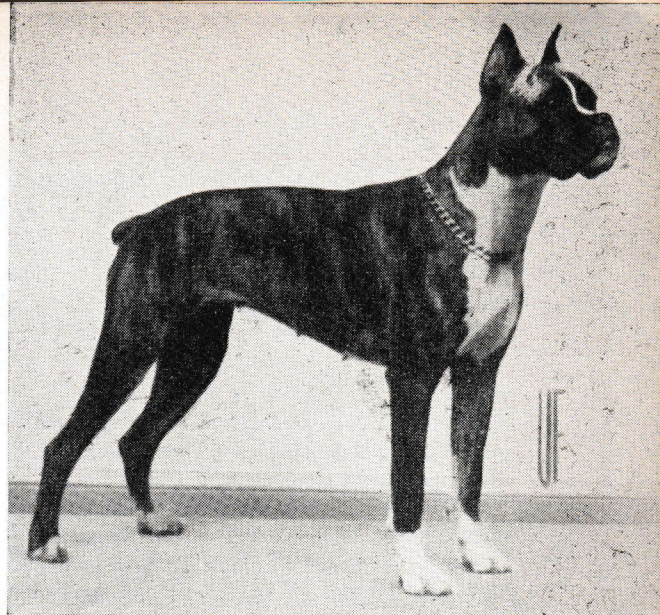
gick till föraren vid skottlossningen. Övriga moment överbetyg. 211 p. Polisman Högfelts schäfertik Kicki, 3504 VV, missade spåret, var mycket god i appellen och godkänd i övriga prov. Litet mildare kommandon under spårarbetet kan göra underverk 197 p. Schäferhunden Don, ägare Kindberg, förare H. Karlsson, I 18, kunde ej spåra och apportera. Eljest bra och fick 189 p. Schäfern Maritza, 2154 TT, kapten Ahlfors, gick ej ut vid spårningen och avstod från budföringen. Kröp fram 10 meter vid platsliggande i grupp. Lekte med apporten. Övrigt högsta betyg. Gott samarbete mellan förare och hund, 188 p. Schäfern Dux, 1832 SS, missade spåret. Noll i platsliggande i grupp. Avstod apporteringen. Väl skarp. Resten överbetyg, 181 p. Kim, schäfer, som fördes av H. Hörnlund, I 18, och äges av linjemästare Lindberg, Hemse, var för skarp. Struntade i spårningen, troligtvis ej lärd detta moment. Rätt god i appellen, 154 p. Schäfern Jack, K. E. Kihlander, fick noll för inkallande och platsliggande i grupp. I övrigt godkänd. Kommer säkert igen med bättre resultat, 153 p. Schäfern Gay, äg. fanjunkare G. Johansson, förare Rune Andersson, I 18, var rätt god i appellen, men fick nollor i spårning, platsliggande i grupp och budföring, 152 p. Som sista "man på Skansen" kom schäfern Hej från I 18 med Sven Andersson som förare. Hunden var för skarp. Eljest rätt god. Noll för platsliggande i grupp, 149 p. Två hundar utgingo efter vissa malörer.

Det är så mycket som man skulle vilja skriva, men utrymmet förbjuder vidare utsvävningar i ämnet. Emellertid så vill jag blott nämna, att vi samlades efter tävlingens slut till en kritikstund, där vissa saker påpekades och säkert komma att rättas.

Utän någon som helst tveksamhet vill jag här i tidskriften fastslå, att våra vänner på Gotland, som såsom klubb verkat blott ett knappt år, gjort storartade framsteg på hunduppfostrens område. Jag vill dock ge det lilla men vänliga rådet: "Bort med alla tendenser till elakhet hos hundarna, som helt naturligt inte får bita varken folk eller få. Fram för ordning och reda på träningsplatserna!"

Efter hjärtligt avskedstagande antrade jag bussen ut till flygplatsen varifrån färden ställdes till fastlandet och Stockholm, dit jag välbehållen anlände en erfarenhet rikare. Ett hjärtligt tack för all visad vänlighet och förståelse vid mitt första gotlandsbesök!

Sigfr. Sund.

Champion Dolly II, 4366 UU. Äg. Fru I. Engström, Hägersten, erövat 1 skl. champ. och hpr. SKK Stockholm 1945.

Nyköpingsavdelningen

SBKs Nyköpingsavdelning avhöll fredagen den 2 november 1945 ett sammanträde, därvid styrelsen redogjorde för sitt arbete under den gångna hösten och för vad den hade tänkt sig i fortsättningen.

Av redogörelsen framgick bl. a., att avdelningen planerat en utbildningskurs i bruksdressyr under ledning av sergeant Brandels.

Med en viss stolthet meddelade ordföranden, att avdelningens medlemsantal nu uppgår till femtiotvå — ett aktningvärt resultat, särskilt om man tar i betraktande att avdelningen började sin verksamhet först med årsskiftet 1944—1945.

Det beslöts, att avdelningen skulle hos Centralstyrelsen söka sanktion för en draghundstävling den 17 februari 1946, och denna kommer — i händelse av bifall — att avhållas vid Sportklubbens sportstuga vid Ryssberget, nyköpingsbornas speciella vintersportställe. Avdelningen vill på förhand hälsa alla intresserade hjärtigt välkomna till denna tävling — avdelningens i så fall första officiella framträdande. Avdelningen hoppas att på ett tillfredsställande sätt kunna gå i land med uppgiften, så att den

1945 års rikspröv

för

hemvärnshundar

I ett tidigare nummer i år av denna tidskrift berörde vi med några ord 1945 års rikspröv för hemvärnshundar i Södertälje. Samma sak behandlades i tidskriften "Hemvärnet", nr 7/45, av arméhundchefen, överstelöjtnant Einar Edström, som sakligt framför sina synpunkter beträffande hemvärnshundens uppgift samt värdesätter de olika prestationerna vid tävlingen.

Vid provet (tävlingen), som skedde under ledning av chefen för arméhundskolan i Övergård, majoren Wallman, följdes tvenne av arméhundchefen fastställda huvudprinciper, nämligen: "Hemvärnshundtjänsten", d. v. s. bevaknings- och patrullarbetet, som dominerade hela tävlingen, och prov i rapport- och sjukvårdshundtjänsten, vilka utfördes som "specialtävlingar". Det andra var, att ingenting fick förekomma, som icke hade sin grund i tjänstehundsinstruktionen.

Avseende tävlingens omfattning utgjordes den dels av en *Huvudtävling* (A) i bevaknings- och patrulltjänst (hemvärmstjänst), dels av två specialtävlingar (B I och B II) i resp. rapport- och sjukvårdstjänst samt slutligen av ett appellprov.

Som domare vid de olika tävlingsmomenten tjänstgjorde arméhundskolans ordinarie instruktörer med biträde av elever i den underofficerskurs, som ljust då avslutat sin utbildning vid nyssnämnda skola.

Tävlingsmomenten voro följande:

Mom. A 1 — avsåg dels att utrona hundens

skall våga bjuda välkommen åter längre fram, men då till andra slags tävlingar.

Kvällens viktigaste beslut var fastställande av avdelningens stadgar.

Den 11 november gästades avdelningen av chefen för Kungl. Södermanlands Pansarregementes hunddetalj, löjtnant L. Reuterskjöld, som glädjande nog synes vara mycket intresserad för ett gott samarbete med klubben.

K—p.

förmåga att uppfatta "normala" ljud på relativt långa avstånd och varna för dem, dels hans förmåga att "följa" ljud. Föraren gevärsbevärnad (lösa skott) på post (stillastående) med hund. Figurant(-er) framrycker från utgångsläge på 200 m. mot posten. Framryckningen avbrytes då hunden tydligt varnar. Därefter ny framryckning, varunder hundens förmåga att "fasthålla" och följa ljud provas.

Mom. A 2 — var direkt fortsättning på A 1 och avsåg att pröva dels hundens reagens för svaga ljud på kort avstånd, dels hans uppträdande mot synlig smygande person, dels slutligen hans skottfasthet (d. v. s. frihet från skotträdsåla).

Figurant framryckte här, tyst och dolt från kort avstånd (25 m.). Fig. därefter synlig för post och hund samt beskuten av den förre. Fig. flydde och två min. senare kom ny figurant fram för överfall mot posten.

Domaren hade här att, under betygsättning av hundens uppträdande i de olika momenten, bedöma i vilken utsträckning överfallet fick genomföras.

Mom. A 3 — avsåg hundens varnande för dold figurant genom luktsinnet. "Direktlukt" — ej spårslukt. Fig. skulle ej påvisas.

Provet utfördes under patrullering fram (och ev. åter) utefter en c:a 100 m. lång (märkt) patrullstig. Fig. placerad 10—15 m. i lovart om patrullstigen.

Mom. A 4 — avsåg hundens varnande för och påvisande av dold figurant med ledning av från denne utgående direktlukt (vindsöksprov.)

Utfördes genom "kretsgång" i en alltmer minskad spiral kring den dolde och orörlige figuranten. Från den punkt på "spiralen" varifrån hunden upptäckte figuranten, skulle han därefter, förd i lång lina, leda föraren direkt på den sistnämnde.

Mom. A 5 — avsåg hundens varnande för fientlig patrull i det läge, då båda parterna voro i rörelse mot varandra.

Utfördes genom framryckning (med kopplad hund) längs märkt väg i vanlig marschtakt. Provet avbröts så snart hunden varnade (radio medfördes på båda sidor.)

Mom. A 6 — avsåg hundens uppsökande och utarbetande av ett 500 m. långt, omkring 1/2 tim. gammalt icke-förarspår.

Föraren anvisades ett märkt, begränsat område, 40 x 40 m., varigenom spåret skulle uppsökas.

Hunden skulle, förd i lina, genomsöka om-

rådet, markera spåret och på förarens kommando utarbete detsamma. Föraren ägde själv avgöra från vilken sida av området spårsöket skulle börja.

För spårsöket fick användas högst 8 min.

Mom. skulle avbrytas när hunden funnit spårläggaren eller när ledaren ansåg att hunden icke kunde klara uppgiften.

Även en icke-hemvärnsman — och för övrigt vilken lekman på området som helst — bör vid genomläsandet av förestående summariska återgivande av hur de olika "hemvärnshundproven" voro anlagda inse, att man här i möjligaste mån sökt få med exempel på alla de situationer, som kunna tänkas möta en bevaknings- eller patrullhundförare, vare sig han står på post eller genomströvar terrängen under sökandet efter sabotörer, fallskärmshoppare eller andra misstänkta figurer. Men man förstår nog också samtidigt, att den nu skildrade "Huvudtävlingens," ändamålsenliga, rättvisa och framförallt naturtrogna genomförande inte var någon lätt uppgift. Det förvånar därför kanske inte då jag säger, att antalet funktionärer — markörtruppen dock därvid inberäknad — var lika stort som antalet tävlande. Men det var likväl förvisso intet slöseri med arbetskraft, ty tävlingen var sannserligen lika både intressant och lärorik för ledning och domare som för de tävlande.

Vad som möjligen skulle kunna betraktas som en svaghet — eller kanske rättare nackdel — hos huvudtävlingen var, att den till största delen var omöjlig att göra tillgänglig för åskådaren. Tävlingsarnas i deras helhet "populära" del måste därför — både nu och i framtiden — läggas på appell (lydnads-) proven, som ju alltid kunna ges en viss karaktär av uppvisning.

Att bevaknings- och patrullproven för varje enskild förare och hund måste äga rum i fullständigast möjliga ostördhet, torde emellertid lätt inses. Man kan inte "leka krig" med den fyrbente soldaten, hunden, som man i fredstid gör med hans tvåbente stridskamrat. När hunden på grund av sin hörsel eller sitt väderkorn värnar för den för honom främmande och därför misstänkta figuranden, så är det för hunden en verklig fiende och icke någon "låtsad" sådan. Och man kan inte före övningens början tala om för hunden, att "fienden bär vita band" eller att han "markeras med röd skärm". Jo, nog kan man tala om det, men inte lär det tjäna mycket till. Det kan därför givetvis icke heller

tillåtas, att vid ett bevaknings- eller patrullhundprov åskådare uppehålla sig så nära eller på sådan plats (i sådan vindriktning), att hunden till äventyrs "markerar d. v. s. varnar för dem i stället för figuranten. Varje som helst möjlighet härtill måste givetvis från början elimineras, om tävlingen skall ge rättvist utslag och bli lika för alla.

Jag vill f. ö. här begagna tillfället att oförbehållsamt erkänna, att tävlingsledningen — chefen för arméhundskolan jämte till hans föfogande stående militär personal och medlemmar ur Svenska Brukshundklubben — på ett utmärkt sätt löst svårigheterna vid särskilt den mycket besvärliga "Huvudtävlingens" anordnande. Det hade näppeligen gått utan anlitande av fältradion, men tack vare denna, som kunde medföras i varje situation, kunde domarna och de olika stationscheferna ge de erforderliga tecknen och meddelandena till figuranten och övriga medhjälpare, utan att detta kunde observeras av tävlande vare sig förare eller hund.

Beträffande "specialtävlingarna" i rapport- och sjukvårdshundtjänst är icke så mycket att säga, och tidskriftens utrymme synes mig ej heller härvidlag böra tagas i ytterligare anspråk, synnerligast som dessa tvenne tävlingsformer för brukshundar redan äro vanliga i "det civila", och vedertagna tävlingsregler — gällande för och tillämpliga vid även militära prov — sedan gammalt äro kända för alla härför intresserade "hundkarlar". Det enda, som egentligen här bör noteras är, att kraven på *fältmässighet* ställts något högre än vid motsvarande "civila" prov — vilket ju var fullt i sin ordning, då det ju gällde tävlande förare och hundar från krigsmakten.

Vad som däremot var ägnat att förvåna var att så pass många "specialtävlande" i rapporthundgruppen stupade på det tidigare nämnda, obligatoriska provet i patrulltjänst ("hemvärnshundprovet"). Detta bestod i att hunden skulle visa sig kunna taga an och fram till spårläggaren utarbete ett omkring 300 meter långt och 1/2 tim. gammalt icke-förarspår, sedan tävlingsledaren exakt utpekade den punkt, där spåret började. Den hund, som ej kan göra detta, är icke nöjaktigt förberedd för sin huvudsakliga och viktigaste uppgift i hemvärnets tjänst.

Vad slutligen angår det i varje tävling ingående första "skedet", appell- eller lydnadsprovet, avlades detta av så gott som samtliga hundar fullt tillfredsställande. Man får nog dock säga, att Västeråshundarna här stodo i en klass

för sig, och den uppvisning, som Västeråshundarna efter tävlingarnas slut höll, kan man utan överdrift betecknas som föredömlig. Appellproven bedömdes f. ö. i sin helhet av de frivilliga till förfogande ställda medlemmarna ur Svenska Brukshundklubben, och dessa torde på ifrågavarande område ha representerat den största fackkunskap, som f. n. står att uppbringa här i landet.

Vid en sammanfattning av mina intryck från dessa första allmänna prov för våra hemvårhundar, kan jag inte underlåta att komma med ett par, vi kunna kalla det "råd" till våra hemvårns tjänstehundbefäl — med tanke på eventuellt kommande tävlingar av liknande art.

Kom ihåg, att tävlingen gäller endast kategorien *hemvårhundar*. Tillkännagivandet i hemvårnsordern nr 13:5 av den 22/12 1944 om att hundarna skulle vara vid hemvårnet registrerade minst tre månader före tävlingsdagen hade icke beaktats av mer än omkring hälften av de tävlande! Att de övriga — vilka således faktiskt icke uppfyllde tävlingsbestämmelserna — likväl tillätos starta, berodde uteslutande på, att hela tävlingsformen var så ny och för alla främmande, att man inom hv.-staben för denna gång lät nåd gå före rätt. Det torde *icke* komma att ske en gång till.

Kom vidare ihåg, att det, visserligen grundläggande arbetet på dressyrplatsen blott är *medlet*, icke målet. Med all aktning för det lovvärda i att "popularisera" tjänstehundarbetet ber jag er betänka, att den osakkunniga publikens applåder vid uppvisningarna, då den ena hunden tar sig över ett högt plank och den andra klättrar på en stege, i alla fall bara är en ganska billig belöning. Den verkliga och värdefulla belöningen har intet med "folkets jubel" att göra. Den kommer, då den enskilde hemvårnsmannen under verklighetstroga övningar i terrängen finner, att han, *tack vare hunden* själv osynlig och obemärkt, i god tid och på långt håll upptäcker både när och varifrån en "fiende" nalkas. Liksom att inte heller den "sabotör", som försöker smyga bort i skogen och gömma sig, kommer undan den fyrfota spårarens näsa.

Jag hyser en bestämd förhoppning — ja, jag skulle kanske våga säga, att jag har en känsla av — att 1945 års riksprov beteckna den första, lyckligen nådda milstolpen i hemvårnshundtjänstens historia. Den första tunggångna milen i helt obruten mark har varit ganska besvärlig att tillryggalägga. Det är att hoppas, att nästa

och de därpå följande skola bli allt lättare att vandra, allteftersom marken blir mer och mer röjd och stigen allt jämnare. Tjänstehundarbetet utgör en ingalunda oviktig detalj i hemvårnets verksamhet. Det är dessutom omväxlande och intressant, och detta ej blott för hundförare och hunden, utan även för patrullen, gruppen och plutonen. Jag nämnde nyss vad som icke var medlet. Jag sätter nu upp målet: En väl utbildad förare med en lika väl dresserad bevaknings- och patrullhund inom varje sådan hemvårnsgrupp, som har eller kan väntas få uppgifter i terräng sig förelagda!"

Så långt överstelöjtnant Edström. Slutligen vilja vi framhålla, att hemvårnsfolket göra — från vår "civila" ståndpunkt sett — stortartade insatser för vår sak och för djurskyddet. Vi tro knappast, att det är överord att påstå, att det varit och ännu är mycket illa ställt beträffande huvdvården och hundutbildningen på sina håll. Men genom våra hemvårnsmän och genom ynglingar, som blivit utbildade vid armén som hundförare, ha vi möjlighet att nå den hundägande allmänheten på de mest avlägsna orter. Nämda hundentusiaster kunna och böra sprida sitt vetande och kunna erfarenheter bland den ännu okunniga hundägande allmänheten. — Hemvårnsmännen äro de som ha en viss möjlighet att bilda underavdelningar av Svenska Brukshundklubben, där denna förut icke är representerad.

Då vi konstatera, att olika meningar äro rådande rörande utbildningen av hundar vid arméhundväsendet, anse vi det angeläget framhålla, att hundarna därstädes bliva väl utbildade som sjukvårds- och rapporthundar, varför vi vill tillråda de medlemmar, som själva icke har tid eller möjlighet att bedriva en viss önskad utbildning med sina hundar, att överlåta denna utbildningsdetalj åt arméhundskolan. Men allra sist vill vi dock med skärpa framhålla, att — även om hunden blivit utbildad vid nämnda skola — det är absolut nödvändigt, att vederbörande hundägare lär sig att sköta och dressera sin hund. Försummas detta, så följer blott besvikelser, när hunden återkommer, därför att denna helt naturligt återfaller att bliva samma olydiga hund som förut. Kom ihåg, att hunden är en levande varelse, som icke går att draga upp som ett ur —!

**Slå Dina fiender
genom att visa dem vänlighet!**

Tidskriftens distribution

Tyvärr har det på senaste tid ofta hänt att nya medlemmar icke erhållit Bruks-hunden i rätt tid och till rätt adress. Detta har givetvis medfört irritation och vi beklaga livligt det skedda. Ledsamt nog kunna vi ej heller i efterhand till-ställa alla dessa medlemmar tidskriften, då den är helt utgången.

Som ett ringa försvar för detta vilja vi framhålla det glädjande faktum, att klubbens medlemsantal ökat med nära nog explosionsartad hastighet. För att vara riktigt sanningsenliga veta vi för ögonblicket ej hur många medlemmar vi ha, men vi ha konstaterat, att brukshund-klubben vid slutet av år 1944 hade c:a 900 medlemmar och i dag minst 2.200, d. v. s. en ökning med 150 %.

Denna stora organisation är på grund av lokalbristen i Stockholm inrymd i ett ytterst litet rum, som från golv till tak är fyllt med papper och handlingar. Vi hoppas att i början på nästa år få rymligare lokaler. Klubben har likaledes under större delen av detta år icke haft möjlighet att hålla sig med tillräcklig personal, vilket sammanhänger med lokalbristen. Sedan några månader tillbaka tro vi oss hava avhjälpt även denna brist, ehuru eftersläpningen av den tidigare balansen ännu gör sig gällande.

I början på nästa år komma vidare vissa ändringar att vidtagas genom att ytterligare frivilliga krafter ställa sin lediga tid till klubbens förfogande.

Vi hoppas emellertid att detta nummer, som är tryckt i en mycket stor upplaga skall räcka till att täcka behovet. Vi uppmana även sekreterarna i de olika lokal-avdelningarna, att så snart som möjligt på det nya året komma in med fullständiga adressförteckningar.

Red.

Rottweiler Zerias King, 2838 VV,
1 ökl., 2 skl. SBK och SKK Malmö
1945, står till avelstjänst. Vidare ge-
nom ägaren, Sven Hylander, Hyle-
gården, Nässjö, tel. 332.

AXEL HELLGREN 50 ÅR

Den 29 december 1945 fyller en av klubbens mest kända medlemmar, köpman Axel Hellgren, Stockholm, 50 år. Axel Hellgren är en av dem, som gjort sig gällande inom brukshundrörelsen, icke genom tomma ord och åthävor utan genom ett gediget och målmedvetet arbete, som tagit åtskilligt av hans arbetstid i anspråk.

Axel Hellgren är så väl känd inom kennelvärlden att vi icke ha anledning att här uppräknat alla hans insatser, som omspanna vårt hela verksamhetsfält, utan blott konstatera, att denne gode och anspråkslöse klubbkamrat alltjämt ligger i selen för vår sak. Låt oss uttala den förhoppningen, att han allt framgent måtte få behålla sin ungdomlighet och vitalitet till gagn för vårt gemensamma intresse.

Må våra lyckönskningar hitta vägen till Axel Hellgren på hans högtidsdag.—!

Sigfr. Sund.

EN GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR

tillönskas av

Direktör Sven Rosengren
Kriminalöverkonstapel Sigfrid Sund
Professorkan Tofsy von Post
Sekreterare Sven Hydén
Köpmän Axel Helligren
Verkmästare Ernst Guldbbrandson
Fotograf Uno Friberg
Disponent Harry Karlsson
Herr Axel Brandt
Skräddarmästare Gunnar Svensson
Disponent L. Barchlind
Disponent Sven Lindgren
Veterinär P. Viridén
Herr Gösta Olsson
Föreståndare Jonas Widlund
Arkitekt E. Blomberg
Fru Dagny Thorén
Direktör Georg Broddman
Fröken Inez Lindberg
Oskar och Linnéa Persson
Fru Greta Lundquist
Brita Rosengren och Chore
Elon och Ulla Ahlberg med Jacki
Arnolas Lona och Lordy
Ch. Prick av Janabo
Birgit och Gösta Wilhelmsson med Ranja
Erik Johansson med Kej

Ch. Aia med Husse och Matte
Ingeborg och Gustav Gustavsson
Einar Öhrn med Ondra
Yngve Lundquist
Elsa och Lennart med Kent och Kerri
M. Olsson med Silva
Fru A. Enderstedt med Bonzo
Elsa och Sven Johansson
A. Zachrisson
Bror Wennström
Elsa och Nils Löwenborg
Kontorschef Thor Berneck
Överkonstapel Sven Arvid Johansson
Brynolf och Britta Hansson
Fröken Signe Hanell
Fru Åsa Fjästad
Fabrikör Harry Widgren
Kennel av Norberga
Kennel Kadett
Säterjäntans Kennel
Kennel Excelsior
Fröken Elsa Strömberg med Rita

Stockholmsavdelningen

SBK:s Exp. är stängd fr. o. m. 22/12—2/1 1946.

Ett stiligt vandringspris

Stockholmsavdelningen har i dagarna erhållit ett stiligt vandringspris, skänkt av klubbmedlemmen Fru Gertrud Barchlind, Stockholm. Priset — en stor silverbricka — är avsett att uppmuntra utbildningen av spårhundar. Beträffande stadgar för priset ifråga kommer dessa att senare publiceras i denna tidskrift.

Avdelningen ber att till givarinnan få framföra ett hjärtligt tack för den storartade gåvan.

Sigfr. Sund, ordf.

Extra sammanträde

SBK:s Stockholmsavdelning avhåller extra sammanträde söndagen den 13 jan. 1946 klockan 19,30 i Göta Källares festvåning.

Föredragningslista:

- 1) Beslut ang. årsavgiften för år 1946.
- 2) Förslag till stadgeändring.

I anslutning till sammanträdet anordnas supé med dans (Tjugondag Knutsbal). Klädsel: Kavaj.

Obs! Anmälan om deltagande i supén och balen måste *ovillkorligen* göras skriftligen eller per telefon 10 75 53, senast fredagen den 11 januari 1946.

Styrelsen.

OBS!

ETT STRÅLANDE ERBJUDANDE!

SBK:s medlemmar och andra, som kan styrka sitt innehav av hund, erhåller

IDÉ

under 1946 för endast 6:— kr., hela 4 kr. billigare än andra.

Prenumerera redan idag!

Ni får då Idé från den 1 januari och erhålla sedan varje månad ett läsvärt, roande och innehållsrikt 32-sidigt nummer.

Ur Idés jubileumsenquêt:

Konstnären Greve Björn von Rosen:
Förtjänsten hos Idé synes mig vara att den är mångsidig, omväxlande och ofta både vackert och roande illustrerad...

Poliskommissarie H. Brännström:
Idés hundsidor torde utgöra alla hundägares eldorado...

Källarmästare Erik Rönninger:
Särskilt måste jag framhålla avd. "Våra Brukshundar", som säkerligen varje hundvän har stor glädje av.

Ryttmästare Jan Kuylenstierna:

Glädjande nog synes det dock som om det finnes en läsekrets för tidningar med mera kräsen smak. Idés innehåll är omväxlande, värdefullt och lärorikt. Man läser den med nöje från pärm till pärm.

Chefred. Ernst J. Lundqvist i FIB:

Idé har dessutom en allvarlig och rakryggad hållning och bjuder på ett genomgående högklassigt och omväxlande innehåll.

Köp Idés innehållsrika 40-sidiga jubileumsnummer. End. 1 kr.

Finnes i alla välsorterade tidnings- och tobaksaffärer.

Läs i detta nummer bl. a.:

Kennel av Asabo — instruktivt och roande reportage av Idés utsände.
Dessutom: *Olympiadens härligaste seger.* — *Amerikanska kidnapparens avslöjande.* Figma noveller, trevliga enquêtes, klatschiga bildsidor m. m.

Prenumerationen sker lättast genom insättande av kr. 6:— å Idés postgirokonto 159608, Sveavägen 107, STOCKHOLM.

1940—1945. Med jubileumshälsning till alla landets hundvänner.

TIDSKRIFTEN IDÉ

Från tävlingen i Kåhög

När signaturen i den tidiga morgonstunden söndagen den 9 september, cyklade landsvägen framåt mot Kåhög, för att hinna lägga en sista hand vid alla de smådetaljer, som höra ihop med en tävling, stod dimman som en vägg framför mig. Det kändes kyligt och rått i luften, men inte en vindfläkt förnams. Plötsligt skymtade över Ulvberget en blå flik av himlen. Det blev lite bättre fart på pedalerna och när jag vände huvudet åt andra hållet, bröt solen igenom, jagande dimflagorna i tunga schok upp mot skogskanterna. I en blink låg Partilledalen i strålände morgonsolsken med gnistrande dagdroppar över grönskande ångar och sädesfält. Det var en syn som fröjdade ett natursinne och som bådade gott för den kommande dagens strider i spår, på rapportsträckorna och på appellplatsens mjuka gräsmatta. Lantbrukaren Knut Olssons nycementerade och nybyggda ladugård, där ännu ingen kossa satt sina klövar, var pyntad och fin med vandringspriser. Där fanns långbord och blommor. Ur en fönsterglugg doftade det härligt med morgonstimulans och arbetet gick undan med fart tills det var tid att cykla ner till Kåhögs station och möta de en och tjugo fyrbenta gästerna, som anmält sin ankomst tillsammans med mattar och hussar. Efter ett hjärtligt menat "välkomna" och några korta instruktioner, satte kavalkaden igång mot förläggningen. Spårhundarnas segrarklass fick stanna i en vägkrök. Efter några minuter var det tid att släppa på första spåret. Och så var det domarnas tur. Herr Arne Wallin, få vi be om en kort, men saklig kritik över dagens hundliv på officiella bruksproven i Lexby Mader, Partille, i föreningens Brukshundarnas regi.

Rapporthundarna hade ingen lyckad dag. Samtliga utom en enda misslyckades i rapportföringen. Sträckan kanske var i svåraste laget, men rapporthundar skola även kunna gå lite kuperade sträckor och till och med över små bergsryggar. Boxerhunden Champion Hasan, tog nu ett välförtjänt 1:a pris i segrarklass och championatcertifikat. Sammanlagda tiden för denna hund på rapportsträckorna var 16 minuter, vilket får anses utomordentligt.

Spårhundsklassen upptog 8 st. deltagare, varav 6 st. i nybörjarklass. Dessa nybörjarhundar visade samtliga goda anlag i spårning men ingen enda hund fick högsta betyg 9 eller 10. Dessa hundar komma säkert igen, och då blir det

andra takter. Förarna böra dock träna sina hundar mera i appell. De två hundarna i segrarklass gjorde genomgående goda prestationer och voro mycket jämna.

Skyddshundarna i segrarklass voro tre gamla kämpar, som mötts flera gånger förut. Wulf började dagen med ett charmant spår. Björn missade sitt spår och Buddy gjorde ett medelgott spår. I appellen var Björn mycket överlägsen sina konkurrenter och ställningen var därför rätt jämn, när skyddsarbetet började.

Björn fick noll i modprov, släppande, återkallande och skottfasthet och var därmed helt ur räkningen. Vad gick det år Björn denna dag.

Buddy fick noll i fig. angriper hunden, svagt för övrigt i ståndskall, fig. står stilla, släppande och återkallning. Hunden är tydligen i skarpaste laget.

Wulf gick betydligt jämnare med endast noll i ståndskall och svagt i fig. angriper föraren och skottfasthet och segrade med 29 poängs försprång. De övriga hundarna i skyddsklass voro genomgående goda och blevo uppflyttade, med undantag av rottweilern Jackie som hade sin svarta dag. Otränigt?

Ja, så lät den visan. Hoppas att en och annan fått en tankeställare till kommande tävlingar och att de som ev. gå omkring med en stilla undran, varför inte "min" hund vann, när jag tydligt såg hur mycket tokgigt de andra gjorde, har kommit underfund med den gamla sanningen att man nog ser grandet i sin broders öga men inte bjälken i sitt eget. Perspektivet se, det är ingen dum uppfinning.

Till lantbrukaren Knut Olsson med familj bedja vi få framföra ett särskilt varmt tack för visad hjälpsamhet.

Den 22 september delades priserna ut vid en större höstfest i Odd Fellowordens festvåning med supé, tal, sång av Fru Arne Wallin och "uppträde" av en i särklass stående herre från Borås lydande namnet Petzäll. Tack för det och välkommen igen. Föreningens ordf. hade ordnat med visning av stora ordensalen vars tak så snart ljuset släcktes välvde sig som en strålände stjärnhimmel i vinternattens mörker för att så småningom i skiftande ljuseffekter under orgelackompanjemang av herr Wallin övergå till morgongryningens skira rodnad. Det var ett stämmningsfullt inslag i festen, som uppskattades mycket. Och sedan var det dans till sena timman, avbrutet av nya "uppträden" i sångens tecken och utlottning av en till föreningen skänkt rottweilervalp, som vanns av herr Charles Hen-

Hälsingborgsavdelningens bruksprov den 18 november 1945

Tävlingen var nu som tidigare förlagd till Bergafältet, som är en utmärkt tävlingsplats. Det vore dock önskvärt att emellanåt söka en mera kuperad terräng med tanke på rapport-, spår- och sjukvårdshundarnas arbetsuppgifter.

Trots den sena årstiden hade tävlingen samlat deltagare från Göteborg, Mölndal, Norrköping och skilda orter i Skåne.

Spårhundgruppen hade en svart dag och samtliga hundar misslyckades. Förarna bör ej taga detta allt för hårt ty det var omöjligt att få "rena" spår enär jägare med sina hundar

riksson, Åsgatan i Göteborg. Och så småningom gick vi hem efter att ha kommit överens om att detta skulle vi snart göra om igen.

Tarsan.

Spårhundar.

Nybörjarklass. Key (Enåsens Cajus), 4009 UU, Fredric Hansson, 353²/₃ p. Uppflyttad till högre klass.

Bässy, f. 11/9 -43, Bertil Lindgren, 341¹/₃ p. Godkänd.

Brix, 182 RR, Nils Tingström, 324¹/₃ p. Godkänd.

Casso av Dalheim, 338 TT, Ogden Nordström, 281¹/₃ p. Godkänd.

Dea av Trebergsklippan, 977 UU, Yngve Moberg, 234¹/₃ p. Godkänd.

Segrarklass. Hushagens Cora, 1849 RR, Ingerd Fredin, 497²/₃ p. Champ. cert.

Rietz, 1069 PP, Harry Johansson, 488 p. Första int. i Mitzis vandringspris.

Rapporthundar.

Segrarklass. Hasan, 2493 PP, C. Henricsson, 496 p. Champ. cert. Första int. i Drix vandr.-pr.

Skyddshundar.

Nybörjaklass. Kuna av Asabo, 508 RR, Erik Tjäder, 404²/₃ p. Uppflyttad till högre klass.

Ruff av Mariedal, f. 26/3 -44 Äg. Björn Johansson, förare Henning Karlsson, 374²/₃ p. Uppflyttad till högre klass.

Högre klass. Clan av Trebergsklippan, 386 SS, Eino Kinnunen, 444¹/₃ p. Godkänd.

Segrarklass. Wulf, 1612 PP, Agnes Mörning, 557 p. Champ.-cert. Första int. i Tarzans vandringspris.

Enghälls Buddy, 319 RR, H. Widgren, 528 p. Godkänd.

vid flera tillfällen korsade de utlagda spåren, vilket givetvis förorsakade svårigheter för i synnerhet unghundarna att lösa sin uppgift.

Rapporthundarna voro genomgående goda med mölndalshunden Ch. Brix som den klart bästa.

Som domare tjänstgjorde herrar Einar Lundgren, F. Ternros och L. Bolmström samt som tävlingsledare herr Evald Bengtsson.

Hälsingborgsavdelningen har all heder av arrangemangen. Dessutom vilja vi framföra vårt tack för den gästfrihet, som kom oss till del.

Göteborgsdomarna.

Prislistan fick följande utseende:

Skyddshundar.

Segrarklass. Buddy 319 RR, sch., H. Widgren, Norrköping, 467²/₃ p. Godkänd.

Rapporthundar.

Segrarklass. Champ. Brix, 2182 RR, sch., N. Tingström, Mölndal, 398¹/₃ p. Champ.-cert.

King, 3489 TT, collie, K. Skantz, Malmö, 339¹/₃ p. Godkänd.

Högre klass. Tarzan, 319 SS, Å. Lundqvist, Hälsingborg, 485¹/₃ p. Uppfl. till segrarklass.

Ehloa, 3728 TT, fröken Ulla-Britta Strömberg, Malmö. 384 p. Godkänd.

Amigo 105 TT, sch., E. Lorne, Göteborg, 274 p.

Spårhundar.

Nybörjarklass. Simba, 1019 TT, sch., K. Hultberg, Hälsingborg, 241¹/₃ p. Ej godkänd.

Sappo, 423 UU, Evy Larsson, Hälsingborg, 195¹/₃ p. Ej godkänd.

Avi Wilbur, 2095 VV, sch., Algi Larsson, Göteborg, 183¹/₃ p. Ej godkänd.

Deela, 3011 UU, sch., T. Nilsson, Viken, 156²/₃ p. Ej godkänd.

Sjukvårdshundar.

Högre klass. Fix, 1548 RR, collie, R. Skantz, Malmö, 328 p. Godkänd.

Nybörjarklass. Cajo, 1604 VV, E. Hwasser, Lund, 321 p. Uppfl. till högre klass.

Observera!

Från och med nästa år kommer avels- och andra hundannonser att införas på en särskild plats och till millimeterpris. Red. vill därför uppmana alla att beställa plats för allt som kan vara av intresse för läsekretsen. Det förtjänar även påpekas, att "Brukshunden" numera är ett mycket gott annonsorgan, helst som upplagan uppgår till 3,000 ex.

Försäkra hundarna

Under tiden 1 oktober—30 november 1945 ha nedanstående personer erhållit full ersättning för hundar i Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget, Oreberg:

Vägarb. Axel V. Bolstad, Nordanede, samojedspets, överkörd av bil; Stationsförman Gustav

Gustavsson, Fabriksgatan 15 B, Herrljunga, smålandsstövare, överkörd av bil; Herr Erhard Åslund, Box 150, Alby, hamiltonstövare, död av obekant orsak; Direktör Torsten Wallsten, Piteå, stövare, omkommen genom drunkning; Lantbr. Astor Wald, Nilsson, Sparrarp, Hästveda, schillerstövare, självdöd efter förgiftning; Konditor Widar Lindström, Hägerstenvägen

KENNEL KADETT

Uppfödning av schäferhundar. Valpar till salu. Avelshundar: Imp. Erik Menveds Amor, Dsk HSB 69401, SKKS 6656 VV, fallen efter Amor von Kupfertor, SZ 513201, undan Ronas Britta av S. U. B. Dsk. HSB 56243; imp. Aladine Zillo (Cupido) Dsk. HSB 97497, efter Falko von Salzgitter-Erz, Dsk. HSB 81334, undan Itta von der Bochenhäe, Dsk. HSB 77155; imp. Sauri von Karinburg SKL 9112-IX, efter Hebel von der Prinzeneiche, SKL 5727-VII, undan Hetty von Tychoburg, SKL 5345-VII.

KAMRER SVEN JANSSON

Kragsätters gård, Täby

Tel. Täby 190

Draghundskurs

i Rämshyttan

Under tiden 14—21 mars 1946 anordnas en draghundkurs i Rämshyttan (nära Ludvika).

Högst 24 personer äga deltaga. Utrustning och hund medföres.

Inkvartering dels i logementet, dels i flermanshytter.

Priset per dag i logementet, Kr 10:— ocr i hytt Kr. 11:—. Häri inkluderas även kost, logi och betjäningavgift.

Resan bör anträdas så, att ankomst sker den 6 januari. Avresa den 13 januari.

Anmälan sker till SBK:s expedition och skall åtföljas av Kr. 15:—, som ej återbetalas om vederbörande återkallar sin anmälan.

Sista anmälningsdagen den 28 februari 1946. Rätten att deltaga tillkommer de 24 först anmälda.

Obs! Veterinärintyg utfärdat i mars erfordras för varje hund.

Färdledare blir den kände draghundsspecialisten Melvin Svensson.

HUNDÄGARE

Försäkra Edra djur i SVENSKA ÖMSEIDIGA KREATURSFÖRSÄKRINGSBOL.

Riksbolag. — Stiftat 1906.

**Liberala ersättningsgrunder. - Låga premier.
Starka fonder. Snabb skadereglering.**

OBS! Bolaget lämnar jämväl ersättning för djur, som bliwa stulna eller eljest försvunna och sedermera ej tillrättakomma. Begär upplysningar från bolagets huvudkontor i **Orebro**, tel. Vänersborg 70. eller fr. någon av dess inspektörer eller ombud.

Årspremie per 100 kr:s förs. värde	
t. o. m. 300:—	310:— — 400:—
7:—	8:—

OBS! Samma premiesatser för hundar i stad som på landet. Inga tilläggspremier för jakt-hundar eller för hundar under 1 års ålder.

Inspektör i Stockholms län och stad: Herr John Millbo, Holmgård, Huddinge.
Tel. Stockholm 57 09 54.

OMBUD ANTAGAS.

183, 1 tr., Aspudden, dvärgschnauzer, överkörd av bil; Jordbr.-arb. Rune Johansson, Box 520, Öjebyn, finsk spets, överkörd av bil; chaufför Karl Norrman, Torstorp, Asarum, hamiltonstövare, överkörd av bil; Fru Anna Jakobsson, Södra Promenaden 28, Norrköping, lappländsk spets, självdöd efter leverinflammation; Fröken Olga Andersson, Jörgen-Ankarsgatan 4 B, Malmö, skotsk terrier, avlivats på grund av öroninflammation; Handl. Hilding Fransson, Elinslund, Tingsryd, spets, överkörd av bil; Fru G. M. Jakobsson, Rörström, schillerstövare, död genom kvävning; Fröken Thyra Gothnier, Box 103, Linköping, samojedspets, avlivats på grund av blindhet; Trädgådsbiträde Erik Hammar, Box 544, Askersund, dachsbrache, omkommen genom drunkning; Läg.-äg. Gustaf Carlbo, Karbenning, stövare, försvunnen; Husäg. Joel Karlsson, Hoka 3, Asarum, tax, död genom kvävning; Hem.-äg. Sixten Sjölund, Ava, Lögdeå, spets, överkörd av buss; Herr Sigge Spak, Pajala, spets, självdöd efter valpsjuka; Disponent Evald Johnsson, Svartviksvägen 8, Traneberg, hamiltonstövare, själv-

död efter valpsjuka; Kvarnäg. Harald Lidén, Knutskvarn, Edsvära, stövare, "snärjt sig i bindslet"; Fröken Ebba Fleetwood, Harva Gård, Upl. Väsby, bostonterrier, försvunnen; Arrend. Jeon Eriksson, Mauritzberg, Östra Husby, tax, självdöd efter valpsjuka; Konditor Eggert Darin, Brunnsvägen 26, Kristianstad, boxer, avlivats på grund av bukvattnusot; Studerande Egil Hols, Holen, Särna, collie överkörd av bil; Bilreparatör Erling Evensson, Skalleby, Torsby, gråhund, självdöd efter förgiftning; Byggmäst. Alf E. Öberg, Box 1337, Kopparberg, airedale, överkörd av bil; Herr Per Sörqvist, Östansjö, Ytterhogdal, schillerstövare, försvunnen; Herr Hans Näsström, Box 212, Näsåker, schillerstövare, överkörd av bil; Bankdirektör Albert Leander, Piteå, airedale, avlivats på grund av pyaemi; Direktör Th. Andersson, Storgatan 32, Luleå, dvärgschnauzer, avlivats på grund av valpsjuka; Slaktare Lennart Carlson, Norrahammarsväg. 13, Jönköping, schillerstövare, självdöd efter mag- och tarminflammation; Skogsarb. Gösta Andersson, Rosentorp, Orsa, schillerstövare, omkommen genom drunkning; Tandläkare Allan Rudén, Storgatan 45, Piteå, stövare, avlivats på grund av sinnesförvirring; Målarväst. Henning Lundgren, Arbetaregatan 24 B, 2 tr., Stockholm, cocker spaniel, avlivats på grund av hjärtfel; Verkmäst. Gustav Åkerlund, Box 449, Rimbo, strävårig foxterrier, självdöd efter förgiftning; Fröken Birgitta Filipsson, Guldpokalsgatan 3, Göteborg, samojed spets, självdöd på grund av valpsjuka; Sjökapten J. Kjellberg, Öhnelsgatan 20, Kalmar, stövare, avlivats på grund av epilepsi; Läg.-äg. Gustav Larsson, Ekåsen, Vitsand; strävårig foxterrier, omkommen genom drunkning; Direktör John Franzén, Storgatan 19, Askersund, schillerstövare, självdöd efter förgiftning; Skogsförman Axel Eklöf, Attisnäs, Lekvattnet, dachsbrache, avlivats på grund av valpsjuka; Hem.-äg. Fritz Olsson, Mörtebo, Ockelbo, samojed spets, överkörd av bil; Herr G. A. Bergman, Kungsholmsstrand 25, Stockholm, smålandsstövare, självdöd efter lunginflammation; Verkstadsäg. Sven Nordling, Gummicentralen, Sunne, stövare, avlivats på grund av blindhet; Verkmäst. Fritz Hallberg, Vallby, Vimmerby, foxterrier, död av obekant orsak; Biläg. Göran Berglund, Hortlax, stövare avlivats på grund av njurinflammation; Herr Olof Krokström, Vinsäter, Skällsäter, hamiltonstövare, överkörd av motorvagn.

STARK

sak denna klocka

REVIEW

sport

STOTSÄKER • VATTENSÄKER • ANTIMAGNETISK • ROSTFRI

Bröderna Ljungbergs Boktr., Södertälje 1945

Lösnummerpris 1 krona.